பாலர் கல்வி

தொகுதி 1] 1936௵ நவம்பர்-டிசம்பர்மீ [பகுதி 9

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூட பாஷாபிவிருத்தி முறைகள்

S. ஜகந்நாதன், டீசர்ஸ் காலேஜ், சைதாப்பேட்டை.

II, 1936 (ஜுலை மாதம் தொடர்ச்சி.)

1. பாஷைப் பாடநோக்ககள்

முன்பு ஜுலை மாத சஞ்சிகையில் ஆரம்பப்பள்ளிக்கூட பாஷாபி விருத்தி முறைகளைப்பற்றி சற்று விரிவாக எழுதலானேன். மற்றும் அதே விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்குங்கால் மற்றும் பல கருத்துகள் மனதில் உதயமாகின்றன. பாஷைப்பாடம் கற்பிப்பதில் உள்ள நோக்கம் காலத்திற்குக் காலம் மாறி வருகிறது.

1. வந்து போன கடிதத்தைப் படிக்கத்தெரிந்தால் போதும்.

2. ஒரு ஐந்தாவது வகுப்புப்பாட புஸ்தகத்தைப் படிக்கத்தெரிய வேண்டும்.

3. ஒரு தினசரிப் பத்திரிகை படித்துத்தெரிந்து கொள்ளப் போதுமான திறமை ஏற்பட வேண்டும் என்று நோக்கங்கள் மேன்மேலும் அதிகரித்து வருகிறதைக் கவனிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. கடைசியில் சொல்லப்பட்ட நோக்கமே தற்காலம் எங்கும் பரவிவருகிறது. இதைப் பற்றி நாம் ஆராய்வது அவசியம்.

2. தினசரிப் பத்திரிகையைப் பற்றின ஆராய்ச்சிகள்
வார்த்தைகளின் கணக்கு

ஒரு தினசரிப்பத்திரிகையில் காணப்படும் வார்த்தைகள் எவை? எவ்வித வார்த்தைகள் திரும்பத் திரும்ப உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றனர். எவை வெகு சொல்பமாகவே உபயோகப்படுத்தப் படுகின்

றன? குறைந்த பக்ஷம் எவ்வளவு வார்த்தை தெரிந்திருந்தால் சாதாரண மாக ஒருவன் தினசரிப்பத்திரிகைகளைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடும்? தமிழ் பாஷையிலுள்ள வார்த்தைகளைத் தவிர மற்றும் எவ்வித வார்த்தைகள் தினசரி நடவடிக்கையில் உபயோகப் படுத்தப்பட்டு பல ராலும் எளிதாக அறிந்து கொள்ளப்படுகின்றன? என்பவைகளைப் பற்றி சிந்திப்பது அவசியம் ஆகும்.

சில வருடங்களுக்கு முன் டீசர்ஸ்காலேஜில்கூட இதைப்பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சி நடந்தது. காலஞ்சென்ற கல்வி இலாகா டைரெக்டர் சாம்பி யன் அவர்களாலும், காலஞ்சென்ற கல்வி இலாகா உத்தியோகஸ்தர் ஸி. பி. வெங்கட்ட ராமய்யர் அவர்களாலும் இந்த விஷயம் கவனிக்கப்பட்டு வந்தது. அவர்கள் கணக்கு எடுத்ததில் சில புள்ளி விவரங்கள் தோன்ற லாயின.

காலேஜில் படித்து வந்த மாணவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஒன்று கூடி ஒத்துழைத்தனர். ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலுள்ள வார்த்தைகளை கணக்கெடுத்தனர். கடைசியில் இவற்றைத்திரட்டிப் பதித்த தில் கிட்டத்தட்ட 3400 வார்த்தைகள் பலதரம் வந்துள்ளன. சிலவை 1000-ந் தரமும் வந்திருக்கின்றன.

இந்த வார்த்தைகளுக்குள் 1300 வார்த்தைகள் பள்ளிக்கூடப் புஸ் தகங்களிலும் காணப்பட்டன.

மறுபடி பிள்ளைகளின் பள்ளிக்கூடப் புஸ்தகங்களைப் பரிசோதித் ததில் அவைகளில் அடங்கிய சுமார் 1600 வார்த்தைகள் தினசரிப்பத் திரிகை வார்த்தைக் கணக்கில் காணக்கூடவில்லை.

பத்திரிகையிலும் புஸ்தகத்திலும் அடங்கியவை	3400.
புஸ்தகத்தில் அடங்கியவை	2900.
புஸ்தகக்தில் இருந்து பத்திரிகையில் இல்லாதவை	1500.
பத்திரிகையிலிருநது புஸ்தகத்தில் இல்லாதவை	2100.

பத்திரிகை, பாட புஸ்தகங்களில் பொருள் அடக்க வித்தியாசங்கள் :—

இவைகளிலிருந்து நாம் கவனிக்கக்கூடிய விஷயங்கள் மற்றும் சிலவை ஆகும். பத்திரிகையிலுள்ள விஷயங்கள் எவை? புஸ்தகங்களி லுள்ள விஷயங்கள் எவை? இவைகளை அறிய மேற்சொன்ன வார்த்தை வித்தியாசங்களுக்குக் காரணம் தோன்றக் கூடும்.

பத்திரிகை

1. உள்ளூர் வர்த்தமானம்
2. வெளியூர் சமாசாரம்
3. அயல் நாட்டுச்செய்திகள்
4. இராஜீய விஷயங்கள்
5. வியாபார அறிக்கைகள்
6. நீதிஸ்தல நடவடிக்கைகள்
7. பிரசங்கங்களின் சுருக்கங்கள்
8. நகரச் செய்திகள்

9. விளையாட்டுகள், பந்தயங்கள்
10. ரேடியோ பிரசுரங்கள்
11. வேறு பத்திரிகை விஷயத் [திரட்டு
12. கதைகள்
13. தொழிற் பகுதி
14. நாணய வாரி மதிப்புகள்
15. சட்டசபை நடவடிக்கைகள்
16. கடிதங்கள், தர்க்கங்கள்
17. உலக அதிசயங்கள் [யங்கள்
18. மதசம்பந்தமான பொது விஷ
19. ஐக்கிய சங்கம், வியவசாயம்
20. மதிப்புரை முதலியன.

பாடபுஸ்தகம்.

1. சிறுவர் கதைகள்
2. நூதன ஏற்பாடுகள்
3. தாவர வர்க்கம்
4. ஜீவ வர்க்கம்
5. உபயோகங்கள்
6. பயிர்த்தொழில்
7. நீதிக்கதை
8. புராணக் கதை
9. பெரியோர் ஜீவிய சரித்திரம்
10. ஆறு, பட்டணம், மலை
11. சாதாரணப் பண்டங்கள்
12. சுகாதாரம்
13. தேச சரித்திரக் கதைகள்
14. இலக்கணக் குறிப்புகள்
15. பாட்டு
16. பழமொழி, விடுகவி, முதலியன

இம்மாதிரி வேறுபாடுள்ள பொருள் அடக்கத்தினாலே வார்த்தைகள் வித்தியாசப்பட நேரிடுகிறது.

பத்திரிகையிலுள்ள சில வார்த்தைகள்

யானே ஒருதரம் சில பிள்ளைகளின் உதவியைக் கொண்டு 5, 6 நாள் தினசரிப்பத்திரிகைகளின் முக்கியமான விஷயங்களிலுள்ள வார்த்தைகளைச் சேர்க்கலாயினேன்.

A சில பதங்கள்

1. அபிலாஷை
2. அதீதம்
3. அனுஷ்டானம்
4. அபேக்ஷகர்
5. இராஜீயவாதி
6. உபமான்யம்
7. ஊர்ஜிதம்
8. ஒப்பந்தம்
9. குடியேற்றம்
10. கையொப்பம்
11. கோஷ்டியினர்
12. சமஷ்டியினர்
13. சூசிகை
14. சூத்திரம்
15. செல்வத்துறை
16. தஸ்தா வேஜி
17. த்ணைக்கருவி
18. தொண்டர்
19. நிபுணத்துவம்
20. நிர்மாண வேலை
21. பகிஷ்காரம்
22. பிரேரணை
23. மசோதா
24. வல்லரசு
25. விக்ஞாபனம்
26. ஷரத்து
27. ஜனப்பிரதிநிதி

B. இங்கிலீஷ் வார்த்தைகளையே தமிழ் எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்ட பதங்கள்

1. அஸெஸர்
2. அட்வோகேட்
3. அலவன்ஸ்
4. கமிட்டி
5. காங்கிரஸ்
6. காமன்ஸ்

7. கிராண்டு	13. ரிசர்வ்	29. லீக்
8. கிரிமினல்	14. ரீஜண்டு	10. லைசென்ஸ்
9. சான்ஸ்லர்	15. ரிபோர்ட்டு	21. விஸிடர் காலரி
10. பப்ளிக்	16. ரேடியோ	22. ஜூரி
11. பிராவிஸிட்டர்	17. லாரி	23. ஸ்டாக்
12. மெஜாரிடி	18. லிபரல்	24. ஹோட்டல்

இராஜாங்க முறை விஷயங்கள், பிள்ளைகளின் மனோபாவம்

பெரும்பாலும் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் இராஜாங்க சம்பந்தமான விஷயங்கள் வெளி வருகின்றன. எல்லோருக்கும் இராஜாங்க விஷயங்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பது சரியே. ஆனால் அதைப் போதிக்க வேண்டிய முறையும் அவர்களுக்கென்று எழுதப்படும் புஸ்தகங்களும் வேறு. தற்கால புஸ்தகங்களும் முறைகளும் பயன்படா.

சுமார் 30 பிள்ளைகள் படிக்கிற ஒரு வகுப்பில் ஒவ்வொரு வருஷமும் யான் பள்ளிக்கூட பாடங்களைப்பற்றி பிள்ளைகளின் மனோபாவங்களை அறிவதுண்டு. எது மிகப்பிரியம்? எது வெறுப்பைத் தருகிறது? எது உபயோகம்? எது உபயோகமில்லாதது? எது சுலபம்? எது கடினம்? என்றுகேட்கிறது வழக்கம். அப்பாடங்களில் சிவிக்ஸ் அல்லது இராஜாங்க முறை என்பது ஒன்று. அதைப்பற்றி பிள்ளைகளின் அபிப்பிராயம் பின்வருமாறு (வயது 9 முதல் 12).

வருஷம்.

1931 : 21 பிள்ளைகள் இப்பாடத்தை 5 வது படிக்குக் கீழே தள்ளி விட்டார்கள்.

1932 : 5 பேர் இதை கடின பாடத்தின் முதலில் வைத்தார்கள்.

1933 : 9 பேர் இது கடினமென்றும், 7 பேர் இது விருப்பமில்லாதது என்றும் விடை தந்தனர்.

1934 : 8 பேர் "உபயோகமில்லை" என்றும், 8 பேர் "கடினபாடம்" என்றும் பதிலளித்தனர்.

1935 : ஐந்து பேர் மிகக் கடினம் என்று எழுதினார்.

1936 : 6 பேர் பிரயோஜன மற்றது, 7 பேர் விருப்ப மில்லாதது, 6 பேர் கடினம் } என்றும் சொல்லினர்.

ஒரு வருஷம் வாசக புஸ்தகத்திலுள்ள பாடங்களில் எது கடினமானது என்று வினவ "நமது துரைத்தனம்" என்ற பாட விஷயங்களே கடினம் எனச்சொல்லினர். ஆகவே குழந்தைகளின் மனோபாவப்படி இப்பாடத்தைப் பற்றி அவர்களுக்குப் பிடித்தம் இருக்கிறதாக நன்கு

தெரியவில்லை. இப்பாடங்களிலுள்ள விஷயங்களும் பதங்களும் அவர்களின் வயது, அறிவு இவைகளுக்கு அதிகமாகவே காணப்படுகின்றன. இவைகள் நேர் பார்வையிலும், தினசரி நடவடிக்கையிலும், அனுபவத்திலும் மேன்மேலும் அறிந்து கொள்ளக்கூடியவையா யிருக்கின்றன. வயதான பெரியவர்களுக்கே இவை கடினமான விஷயங்களாக விருப்பின் குழந்தைகளைப் பற்றி அதிகம் சொல்லுவதற்கில்லை. உதாரணமாக நாணய நிர்வாகம், பொருளாதார விஷயங்கள், ராஜீய விஷயங்கள் இவைகளைப் பற்றின குறிப்புகளும், பத்திரிகாசிரியர் தலையங்கங்களும் பலபேருக்கு எளிதில் புலப்படா. மேலே சொன்ன பாடத்தைப்பற்றிக் குழந்தைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டிய விஷயங்களையும் முறைகளையும் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது அவசியம். நேரில்சென்று காணுதல், படங்களைக் கொண்டு விளக்குதல், நாடக ரூபமாய் விளக்குதல் போன்ற முறைகள் எவ்வாறு பயன்படும் என்றும் யோசிக்கவேண்டும்.

தினசரிப்பத்திரிகையைப் படிக்கத் தூண்டுதல் அவசியமே.

இவ்வளவு தூரம் விஸ்தரித்து எழுதினதிலிருந்து யான் தினசரிப் பத்திரிகையைக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு விரோதம் என்று கருதப்படாது. ஆரம்பப்பள்ளிக்கூட ஆரம்பவகுப்பு முதற்கொண்டே தினசரிப் பத்திரிகை படிப்பதற்கேற்ற ஒரு தகுந்த சாதனம் என்றே கருதுதல் வேண்டும். பெரியவனாகப் போகிற காலத்தில் பாஷாபி விருத்திக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவதிலும் முக்கிய சாதனங்களாக விருப்பது (1) தினசரிப்பத்திரிகை, (2) புத்தகசாலை. ஆயினும் வகுப்பு, குழந்தைகளின் வயது, குழந்தைகளின் பாஷாபிவிருத்தி இவைகளுக்குத் தக்க பிரகாரம் படிக்கவேண்டிய விஷயங்களை வகுத்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்றே கருதுகிறேன்.

1. தினசரிப் பத்திரிகையிலுள்ள படங்களை ஒரு அட்டையில் தொங்கவிட்டுப் பல பிள்ளைகள் இவற்றைப் பார்க்கவும் படிக்கவும் செய்வது அவசியம்.

2. செப்டம்பர் மாத "பாலர் கல்வி"யில் கண்டபிரகாரம் உபாத்தியாயர்களே ஒரு கையெழுத்துப் பத்திரிகை தயார் செய்வது அவசியம்.

3. தினசரிப் பத்திரிகையிலுள்ள சில விஷயங்களை வகுப்புக் குழந்தைகளுக்குப் படித்துக் காட்டுவது அவசியம் :—

A. சுதேசமித்திரன்

—சென்னை, ஜன. 30உ

1. இன்று காலை ஒரு வாடகை மோட்டார் வண்டியானது ஒரு மாட்டு வண்டிமீது பெரம்பூர் ஹைரோட்டில் மோதியது. அப்பொழுது மாட்டுவண்டியின கட்டையானது மோட்டாரில் உட்கார்ந்

திருந்த ஒரு ஆங்கிலோ இந்தியர்மீது பாய்ந்தது. அதனால் அவருக்குப் பலத்த காயம் ஏற்பட்டது. இவரை உடனே ஜனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு தூக்கி வந்தனர். போலீஸார் விசாரணை செய்து வருகின்றனர்.

B. கராச்சி, ஜன. 2 —

இந்திய 'சமஸ்தான மொன்றில் அந்த சமஸ்தான அதிபதி சிங்கங்களுக்கு ஆட்டுக்குட்டிகளை உயிருடன் இரையாகக் கொடுத்ததைக் கண்டு ஜார்ஜ் மன்னர் அந்த ஆட்டுக்குட்டிகளை வெளியே எடுக்கச் சொல்லி அவற்றிற்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்ததாகவும் பிறகு அவற்றில் ஒன்றின் சம்ரக்ஷணத்துக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க உத்தரவிட்டதாகவும் அவர் ஒருசம்பவத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

C. ஸ்ரீமான் பி. கே. கோஷ் கை விலங்குகளுடன் $71\frac{1}{2}$-மணிநேரம் நீந்தினர்

ஜனங்களின் குதூகலம்

கல்கத்தா, ஜூலை. 27—

ஸ்ரீமான் பி, கே, கோஷ் கல்கத்தா கார்ன்வாலிஸ் சதுக்கத்திலுள்ள குளத்தில் வெள்ளிக்கிழமை காலை 7-12 மணிக்கு நீந்த இறங்கினர். கல்கத்தா கார்ப்பொரேஷனின் பிரதம நிர்வாகியான ஸ்ரீமான் ஜே. ஸி. முகர்ஜி அவருக்குக் கைவிலங்குகளைப் பூட்டினர். கல்கத்தா மேயரும் இதர பிரமுகர்களும் வந்திருந்தனர். மத்திய நீச்சுச்சங்கம் இவர் நீந்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தது. நேற்றிரவு 10-12 மணிக்கு அவர் 63-மணி நேரத்தைப்பூர்த்தி செய்தார். கார்ப்பொரேஷன் பிரதம நிர்வாகியான ஸ்ரீமான் முகர்ஜி ஒரு படகில் சென்று அவருக்கு மாலை போட்டு அவரது இலக்ஷியம் சித்தியாகி விட்டதைத் தெரிவித்தார். அப்போது வெடிகள் வெடி தீர்க்கப் பட்டன.

D. சிறு குழந்தைகள்கூட பெரிய எழுத்துகளில் எழுதப்பட்ட சில சுலபமான விஷயங்களைப் படிப்பது பொருந்தும். மற்றும் காலநிலை, கலியாணம், நகரச்செய்தி, வெளியூர் வர்த்தமானம், ரயில் மோட்டார் வண்டி, நெருப்பு விபத்துகள், பள்ளிக்கூடக் கொண்டாட்டக் குறிப்புகள் முதலியவை ஏற்றதாகும். இவைகளைக் கத்தரித்து பழுப்புக்காகிதங்களில் ஒட்டிக்கொள்ளலாம்.

எதைப் பார்க்கினும் அதைப்படித்தறிய ஆசை உண்டு பண்ணுதல்

விளம்பரம், டிராமா நோட்டீஸ்கள். சுகாதாரக் கொண்டாட்ட அறிக்கைகள், விவசாய இலாக பிரசுரங்கள், ரெயில்வே கம்பெனியார் வெளியீடுகள், ஆங்காங்கு ஜனங்கள் கூடுமிடங்களில் ஒட்டி யிருக்கும் விளம்பரங்கள், கையெழுத்துக் கடிதங்கள் இவைகளை வாசிக்க அவா உண்டு பண்ணுதல் அவசியம்.

பழங்கதைகளைப் படித்துக்கேட்டலும் படித்துப் பார்த்தலும்

நாம் தெருக்களில் போய்க்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் கிராமத்து ஜனங்கள் என்ன புஸ்தகங்கள் படித்து வருகிறார்கள் என்பதைக் கவனித்திருக்கலாம். ஜூலை மாத சஞ்சிகையில் இவற்றைப்பற்றி சில குறிப்புகள் எழுதி யிருந்தேன். அங்கு சொல்லப்பட்டவைகள் கதைப் பாடல்கள் ஆகும். பாடல்களைத் தவிர வசன நடையில் எழுதப்பட்ட புஸ்தகங்கள் பல உள.

1. விக்கிரமாதித்தன் கதை
2. நான்குமந்திரி கதை
3. பன்னிரண்டு மந்திரி கதை
4. தென்னாலி ராமன் கதை
5. மயில் இராவணன் கதை
6. சதகண்ட ராவணன் கதை
7. ஏகாதசி விரத மகிமை
8. இராமாயணம்
9. பாரதம்
10. பாகவதம்
11. பக்த விஜயம்
12. ஸ்காந்தம்
13. விநாயக புராணம்
14. விஷ்ணு புராணம

ஒரு தொழிலாளி தன் தொழிலிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறான். அங்கு சுற்றி சிலபேர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். படிக்கத் தெரிந்த ஒருவன் மேலே சொல்லப்பட்ட புஸ்தகங்களில் ஒன்றைப படிக்கப் பாக்கியுள்ளோர் கதைக்கேட்டுக் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். இது பழைய சம்பிரதாயம். இக்காலமும் இந்த அனுஷ்டானம் இருந்து வருகிறதை நான் கண்டு வருகிறேன். பள்ளிக்கூடத்தில் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் பல இருக்க வேண்டும்.

சில உதாரணங்கள் : I. பக்தவிஜயம் இராமதாஸ் சரித்திரம்

ஏ ! ராமச்சந்திரா! உனக்கு வைரமணி இழைத்த மணி மகுடம் செய்து சாத்தினேனே, உன் பிதாவாகிய தசரதர் உனக்கென்று செய்து தன் கரத்தால் உனக்கு ராஜ்யாபிஷேகம் பண்ணி உன் தலையில் அவர் சூட்டிய முடியா ? தானிஷாவின் ஆசூருக்குச் சேரவேண்டிய கஜானா பணத்திலிருந்து பதினாயிர விராகன் என்று நான் செலவிட்டு செய்த முடியன்றோ நீ உன் தலையில் தரித்துக்கொண்டு அழகு பார்க்கிறாய்? தானிஷாவின் கடனிற்காக நான் சிறைப்பட்டிருக்கும்போது அந்தப் பணத்தை நீ கொண்டுவந்து கட்ட வேண்டாமோ? மரகத பச்சை இழைத்த பாஜிபந்து ஐயாயிர விராகனில் செய்து தோள்களில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறாயே அது உனது பாட்டனான உத்தர கோசல ராகவன் பண்ணிக்கொடுத்ததென்று நினைத்திருக்கிறாயா? கழுத்திற்கு வைர மிழைத்த கண்டபூஷணம் இருபதினாயிரம் விராகனில் செய்து போட்டேனே? அதை உன் மாமனான ஜனகன் போட்டதென்று மதித்திருக்கிறாயா? உனது தேவியாகிய சீதைக்கும், இளவீரருக்கும் என்று புதிது புதிதாக நகைகளைச் செய்து அணிந்து உலகம் நகைக்க சிறைபுகுந்தேனே? நீ நமக்கு வந்த

தென்னவென்றிருந்தால், என்கதி என்ன? இப்படியே சிறையில் அழுந்தி உயிரை விடுவதா? இது உனக்கு சம்மதமா? வருஷம் பன்னிரண்டாயிற்றே? பன்னிரண்டு வருஷம் வீட்டைவிட்டுப்போய் விட்டால், அதற்கு பிராயசித்தம் சொல்லி யிருக்கிறதே? உன்னை சேவித்துப் பன்னிரண்டு வருஷமாயிற்றே? உனது சன்னதிவந்து உன்னைச்சேவை செய்யாத ஜென்ம மிருந்தென்ன?

2. விக்ரமாதித்தன் கதை

இப்படி இருக்கின்ற நாளையிலே ஒருநாள் முதன் மந்திரியாகிய நீதி வாக்கியனை அழைத்து நாம் வேட்டை மார்க்கமாய்ப் போகவேண்டும். ஆனபடியால், நம்முடைய ரத, கஜ, துரகபதாதியாகிய நால்வகைச் சேனைகளையும் கூடப் பிரயாணப்படும்படியாக சொல்லுமென்று இராஜன் மந்திரிக்குச் சொல்ல, அப்போது நீதி வாக்கிய மந்திரி அப்படியே நால்வகைச் சேனைகளை எல்லாம் பிரயாணப்படுத்த போஜ மகாராஜன் தன்னுடைய ஆடை ஆபரண அலங்கிருதனாய் ஆயுத முஸ்தீப்புடனே நால்வகைச் சேனைகள் மந்திரி பிராதனிகள் சூழப் புறப்பட்டு காடு, மலை, வனம், வனாந்திரமும் கடந்து ஆரண்ணியமான காட்டிற்சென்று, கரடி புலி சிங்கம் முதலிய மிருகங்களை வேட்டையாடி விடாய்கொண்டு, சதுரங்க சேனையுடனே தனது நகரத்தை நோக்கிவரும் மார்க்கத்தில் சரவணப்பட்டனென்கிற ஒரு பிராமணன் கம்புக்கொல்லைக்குக் காவலாகப் பரண் கட்டிக்கொண்டு அதன் மேற்காவலிருந்தான். அப்படியிருக்கையில் போஜராஜனும் சேனைகளுங்கூடி கொல்லையருகே வருகிறபொழுது அக்கொல்லையைக் காத்துக் கொண்டிருக்கிற பிராமணன் பரண்மேலிருந்து வருகின்ற சேனைகளைப் பார்த்துச் சொல்லுவான். "ஓகோ! சேனைகளே! நீங்கள் மெத்தவும் பசியாய்த் தண்ணீர் விடாய்ப்பட்டுப்போகின்றீரே, இதோ என் கம்புக்கொல்லையில் கம்புக் கதிரிருக்கின்றது. அதைப் பறித்துத் தின்னுங்கள். அது வேண்டாமென்றால் வெள்ளரிக்காய் விதைத்திருக்கிறேன் அதையாவது தின்று பசியாறிப் போங்கள்." என்று பிராமணன் சொல்ல, அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட போஜராஜனும் சேனைகளும் நல்லதென்று கம்புக்கொல்லையிற் புகுந்து கம்புக் கதிர்களையும் வெள்ளரிக்காயையும் பறித்துத்தின்றார்கள்.

பழமொழிகள்

பழங் கதைகள் படிக்கிற காலத்தில் பழமொழிகள் பல கலந்துவருகின்றன. பழமொழிகள் மிக ரஸம் பொருந்தியவை. பெரிய கருத்துக்களை ஒரு சிறு வாக்கியத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாஷையின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு பழமொழி ஏற்பட்டதற்குக் காரணமான சில கதைககள் நமது நாட்டில் உலாவிவருகின்றன. அக்கதைகளை நாம் சேர்ப்பது பொருந்தும். பழமொழிகளை ஒருவாறு படமமைத்துக் காட்டுவது நலமாயிருக்கும். இங்கு சில பழமொழிகள் படங்களினால் காட்டப்பட்டிருப்பதைக் கவனிக்க.

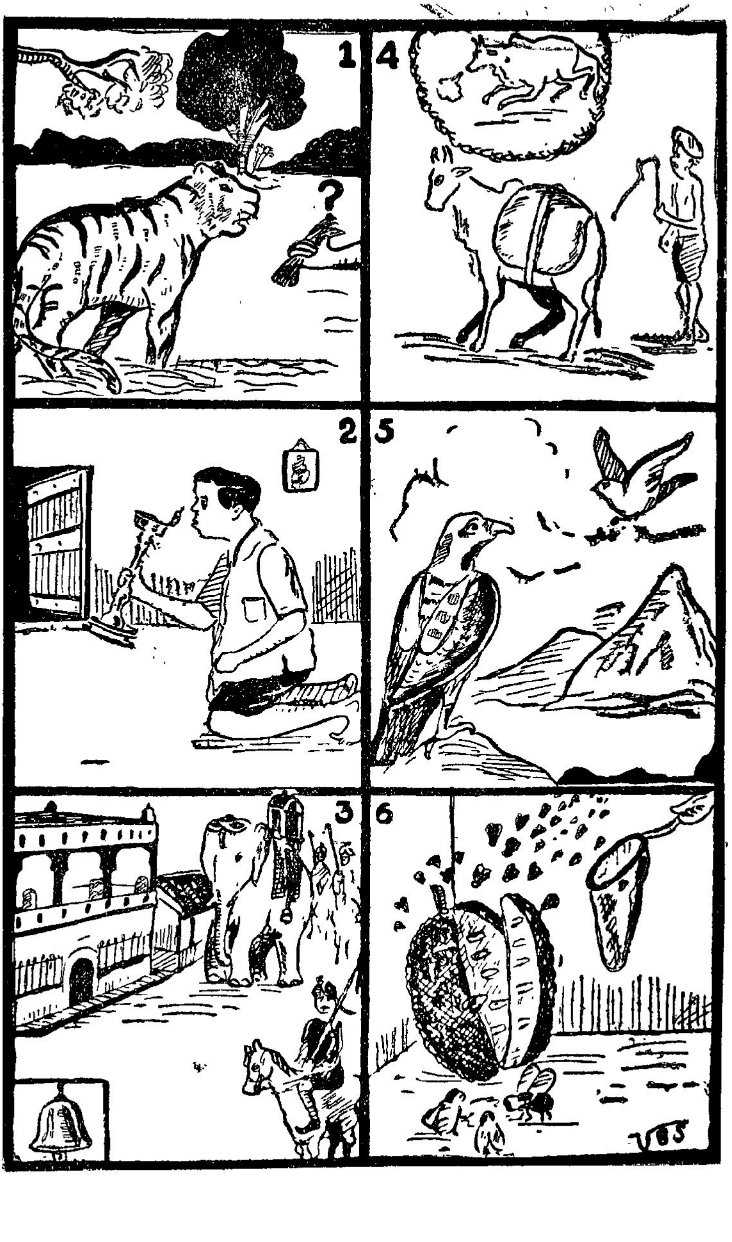
1
4
?
2
5
3
6

I. எப்படிச் செய்யப்படுகிறது.

காகிதம், ரெயில்வண்டி. பென்சில், பேனு, சைகிள். கண்ணுடி, நெருப்புப்பெட்டி, சிலேட்டுப் பென்சல், சாக், ரப்பர், துணி.

II. எங்கிருந்து கிடைக்கிறது?

கருங்கல், ஐஸ்.

III. எப்படி உண்டாயிற்று

கடல், மின்சார சக்தி, ஏரோப்ளேன், மலைகள்.

IV. ஏன்?

1. சில பேருக்குப் பைத்தியம் பிடிக்கிறது.
2. கோழி ரொம்பதூரம் பறக்கிறதில்லை. வாத்து பறக்கிறதில்லை.
3. சூரியனைப்பார்த்துவிட்டு கீழே பார்த்தால் மஞ்சள் நிறமா[யிருக்கிறது.
4. காற்று இல்லாவிட்டால் நாம் இருக்கமாட்டோம்
5. ஜனங்கள் வாயில்லாப் பிராணிகளைத் தின்கிறார்கள்.
6. மழை காலங்களில் திடீரென்று அதிக சப்தம் ஏற்படுகிறது?
7. அம்மை குத்திக்கொள்ள வேண்டும்?

V. எப்படி?

1. சில விதைகள் போட்டால் அவை முளைகிறதே.
2. முன் காலத்தில் போக்கு வரவு நடந்தது.
3. மழை பெய்கிறது.
4. யானைக்கால் வருகிறது.
5. புஸ்தகம் செய்யப்படுகிறது.
6. நெருப்பு கண்டு பிடித்தார்கள்.

VI. யார்?

அனேக மதங்களை உண்டாக்கினது.
அனேக இயந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்தது.
சோப்பு முதன் முதலில் கண்டு பிடித்தது.
கப்பல் முதன் முதலில் செய்தது.

VII. எதற்காக?

கைகாட்டி மரம்
போலீஸ் ஸ்டேஷன்
ரயில்வே ஸ்டேஷன்.

VIII. என்றால் என்ன?

ரிஜிஸ்தர் செய்வது—
கொழுப்பு.

நான் கண்டறிந்த ஓர் ஆச்சரியம்

மேலே சொல்லப்பட்ட கேள்விகள் நமது தற்போதைய வாழ்நாள் சம்பந்தமாய் இருக்கின்றன. ஆர்தர்மீ எழுதின கேள்விகளும் இதே மாதிரிதான் காணப்படுகின்றன. ஆயினும் நான் ஆச்சரியத்தைக் காண லுற்றேன். அதிலிருந்து அளவிலா மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நான் எவ்வளவு அறிவில் குறைந்தவன் என்று கண்டேன். எந்தக் கேள்விகள் என்னை இப்படி பிரமிக்கச் செய்தன ?

உதாரணகள்

1. கடவுள் இருப்பது நமக்கு ஏன் தெரியவில்லை.
2. நம்மைப்படைத்தவர் யார் ?
3. நாம் எப்படி ஜீவித்து இருக்கிறோம் ?
4. உலகத்தில் ஜனங்கள் ஏன் கஷ்டப்படுகிறார்கள் ?
5. நான் முன் ஜன்மத்தில் என்னவாக இருந்தேன் ?
6. நமக்கு யார் உயிர் கொடுக்கிறார் ?
7. ஏன் கடவுளை வணங்கவேண்டும் ?
8. ஏன் மனிதர்கள் தர்மம் அளிக்கிறார்கள் ? தர்மம் அளித்தால் என்ன பயன் ?
9. நமக்கு ஏன் தேவேந்திரப் பதவி கிடைக்கவில்லை.
10. மந்திரம், பஞ்சபூதம் என்றால் என்ன ?
11. கடவுள் எப்படிப்பட்டவர் ?
12. ஏன் நமக்கு இறப்பு, பிறப்பு முதலியவைகள் உண்டாகின்றன ?

இவைகளைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள யான் மற்றும் அதிகம்படிக்க வேண்டும், யோஜிக்கவேண்டும், பிறருக்குச்சொல்லும் திறமையைப் பெற வேண்டும். அதுவரையில் நான் அறியாதவனே ஆயினும் இம்மாதிரி கேள்விகள் குழந்தைகள் மனதிலும் எழும்புகின்றனவே, என்ன காரணம் ? கீழ் தேசங்களில் இகலோகத்தைவிட பரலோக வியவகாரங்களை அறிய ஓர் உயர்ந்த அறிவு பிறவியிலேயே ஏற்படுகிறது. பெரியோர்கள் இதைப் பற்றிப் பேசுவதும் குழந்தைகள் அவற்றைக்கேட்டு சிந்திப்பதும் இயற்கை யாகவே யிருக்கின்றன. துருவன், பிரகலாதன் திருஞான சம்பந்தர் முதலானோர் பிறந்த நாட்டில் அவர்களது அறிவில் ஆயிரத்தில் ஒரு பாக மாவது நமது குழந்தைகளுக்கு இந்நாளும் இருக்கிறதே, அது ஒரு விசேஷந்தான். ஆத்ம விசாரத்துடன் ஆத்மா விசாரணையும் கலந்துள்ளது. மேலே சொல்லப்பட்ட கேள்விகளுக்கும் இகலோக சம்பந்தமான கேள்வி களுக்கு முக்கியமாகவும் நாம் விடையளிக்க வேண்டியதில் நாம் உபயோ கிக்க வேண்டிய பாஷையைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வது அவசியம்.

(தொடரும்)

எதிர்கால ஆரம்பப் பாடசாலை*

ஆரம்பக் கல்வியின் சம்பந்தமாக ஐந்துபேர் முக்கியமானவர்கள். அவர்கள் உபாத்தியார், மாணவன், பெற்றோர், பாடசாலையை நடத்தும் காரியஸ்தர் (School Manager) கல்வியிலாகாமேல் விசாரணைக்காரர் (D. E. O.) என்பவர்களாம். இவர்களுள் கல்வியில் மிகவும் உத்தரவாத மான பொறுப்பமைந்த பதவியை வகிப்பவர் உபாத்தியாயரே. ஆத லால் அவரே அதிக முக்கியமானவர் என்றாலும் முன் சொன்ன ஐந்து பேருடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாவிட்டால் தகுந்த கல்வி நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியாது என்பதை அறியவேண்டும். இந்த ஐந்துபேர்க்குள் உண்டாகும் ஒற்றுமைக் குறைவே கல்வி அபிவிருத்தியின் தாமதத்திற்கு மகத்தான காரணமாகக் கூடியதாயிருக்கிறது.

ஆனால் ஒரு புதிய காலம் வந்துகொண்டிருப்பதாகத் தோன்று கிறது. சமீபத்தில் தான் ஏறக்குறைய மூந்நூறு ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் அடங்கிய கூட்டம் ஒன்று கூடிற்று. அவ்வாசிரியர்களின் மேல் விசா ரணைக்காரர்களும் அக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டனர். தங்கள் ஜில் லாக்களில் ஆரம்பக் கல்விக்கு உத்தரவாதிகளான முக்ய உத்யோகஸ்தர் களும் அங்கு விஜயஞ் செய்திருந்தனர். குழந்தைகளைப் பாடசாலை களுக்கு அழைப்பதற்கும் அப்பாடசாலைகளை அக்குழந்தைகள் அதிக மாகப் பிரியப்படக்கூடியவை களாக்குவதற்கும் பெரும் பிரயத்தனங்கள் செய்யப்படுகின்றன. முக்கியமாகப் பெற்றோர்களையும் பள்ளிக்கூட விஷ யத்தில் பற்றுடையவர்களாக்குவதற்குரிய எல்லா எத்தனங்களும் செய் யப்படுகின்றன. இவ்வருஷம் கலவிவாரக்கொண்டாட்டம் மறுபடியும் நடத்தப்பட்டது. கல்வியில் உரிமை உடையவர்களாகிய அந்த ஐந்துபேரையும் ஒன்று கூட்டுவதற்கும், அவர்களுடைய 'அன்யோன்ய மான' ஆலோசனைகளால் கல்விக்குரிய நிலைமையை அதிகத் திறமை வாய்ந்த தாக்குதற்கும், ஏற்பாடுகள் ஆக்கப்படுகின்றன.

நான் முன் சொன்னமாதிரி இந்த நடை முறையில் ஆசிரியர்களா கிய நீங்கள் அதிக அவசியமான அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறீர்கள் ஏனெனில் நீங்கள் கல்வியில் தனிப்பயிற்சி பெற்றவர்களா யிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் மற்றவர்களைச் சரியான கல்விக்குரிய நோக்கங்களுக்கும் நிலைமை களுக்கும் வழிகாட்டி நடத்தும் சக்தியுடையவர்களாக இருத்தல்வேண் டும். அக்காரணம்பற்றியே எதிர்காலத்தில் வரக்கூடியதெனக் கருதத் தகுந்த அவ்வாரம்பக் கலா நிலயங்கள் எவ்விதமாக இருக்கும் என யான் யோசிக்கிறேன் என்பதையும், இங்கு சொல்லப்பட்ட அப்பாடசாலையை

* Rev. M. G. Kuoet அவர்கள் ஆங்கில ப்ரசங்கத்தின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

அமைப்பதில் ஊக்கம் உடையவர்களின் உதவியை நீங்கள் பெறுதற்கு வேண்டியவற்றை இப்பொழுதே ஆரம்பிக்கும்படி ஆசிரியர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முதலாவதாக, இனிவரும் பாடசாலை ஆசிரியர் கற்பிப்பதற்கு ஆசைகொள்ளும் இடமாக இருக்கும். ஏனெனில் அவர் அதை அவவாறு செய்வதற்குத் தகுதியுடையவராக இருப்பார். அவ்வாசிரியர் ஒவ்வொரு விதத்திலும் தக்க பயிற்சி பெற்றிருப்பார். தாம் செய்யும் தொழிலை நடத்துதற்குரிய விசேஷ சக்தியும் தகுதியும் உடையவராக யிருப்பார். பிழைப்புக் கென்றுமட்டும் உபாத்திமைத் தொழில் புரிய விரும்புவோர்க்கு இனி இடமில்லை. இனி வரும் ஆரம்ப பாடசாலையின் ஆசிரியர் குழந்தைகளை நேசிப்பதால் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதிலேயே ஆசை அடைவார். ஆயினும், பிள்ளைகளிடம் பெண்கள் பிரியம் காட்டுவது போல் ஆண்கள் காட்டுவதில்லை. ஆதலால் நான் நினைக்கிறபடி எதிர் காலத்திய ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் தற்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமாகிய பெண் உபாத்திமார்களை உடையதாயிருத்தல்வேண்டும். பாலர்களரி, முதல் அல்லது இரண்டாம் வகுப்புகளில் உபாத்தினிகள்தான் இருப்பார்கள். கூடியவரையில் மற்றைய வகுப்புகளுக்கும் அவர்களையே அமைக்கவேண்டும்.

அல்லாமலும் இனிமேல் ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் நேர்த்தியான வகுப்பறைகளும் கற்பிப்பதற்குரிய உபகரணங்களும் பெற்றிருப்பார்கள். ஆதலால் போதிப்பதற்குச் சந்தோஷப்படுவார்கள். பாடசாலைகள் தூசு தும்புகளுக்கும் சந்தடிகளுக்கும நெடுந்தூரம் விலகிச் சுற்றிலும் பூந்தோட்டங்களும் தகுந்த மரங்களும் உடையவனவாவிருக்கும்.

இவைமட்டும் அல்லாமல் இனி அவ்வுபாத்திமார்கருத் தற்போதுள்ள கவலைகளில் பெரும்பாலும் இல்லாமலிருக்கும். சீராக வாழ்வதற்குத் தகுதியான சம்பளத்தை ஆசிரியர் பெறுவார். அச்சம்பளம் கிரமமான காலங்களில் எப்பொழுதும் கிடைக்கும். அதனல் அவர்க்குள்ள பலவிதமான பணக்கவலைகள் தொலையும்.

இரண்டாவதாக இனிமேல் உண்டாகக்கூடிய ஆரம்பப் பாடசாலைகள் மாணவர்கள் விருப்பத்துடன் வரக்கூடியவைகளாக இருக்கும். அங்கு மிகுதியான தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் இல்லாதபோதிலும் அதே காரணத்திற்காகவே அது அதிகத்திருத்தமான பள்ளிக்கூடமாகும். மாணவன் ஏன் பாடசாலைக்கு வரும் விருப்பமுடையனுவான் என்றல் அவன் அவ்விடத்தில் அதிக சுவதந்திரமுடையவனக இருப்பான். அங்கு எங்கும் தாராளமாகச் சஞ்சரிப்பான். தன் வகுப்பறையிலுள்ள சகோதர சகோதரிகளுடன் சம்பாஷிக்கும் சந்தர்ப்பமுடையவனுவான். அங்குள்ள அழகிய படங்களையும் அலங்காரமான வர்ணங்களையும் கண்டு ஆனந்திப்பான். அவனுக்கு அங்குக் கூடுகளில் உள்ள சிறிய பறவைகள்

பாடுவதைக்கேட்க மகிழ்ச்சியாயிருக்கும். அங்குள்ள தோட்டத்திற்குள் செல்லவும் பயிராவதற்குத் தானே ஒத்தாசை செய்த அழகிய புஷ்பங்களைக் காணவும் அவனுக்கு ஆனந்தம் பெருகும். பள்ளிக்கூடத்தில் மாணவனுக்குரிய பலவித விளையாட்டுகள் இருக்கும். உண்மையில் அவன் எந்நேரமும் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதாகவே எண்ணுவான். தான் விளையாடிக்கொண்டே எவ்வளவு கற்றுக்கொண்டான் என்பதை அவன் நாளடைவில் அறியும்போது ஆச்சரியம் அடைவான். இவை எல்லாவற்றிலும் மேலாக அம்மாணவன் தன் ஆசிரியர் தன்னை நேசிக்கிறார் என்றும், அவர் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும் தன் ஒத்தாசையைப் பொருத்ததென்றும், அறிந்து பள்ளிக்கூடம் வர விரும்புவான். அப்பேர்ப் பட்ட பாடசாலைகளிலிருந்து மாணவர்களை விலக்கிவைக்க முடியாது.

மூன்றாவதாக, இனி யுண்டாகும் பாடசாலைகளில் தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பிவைப்பதற்குப் பெற்றோர்களும் விருப்பங்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் தற்காலத்தில் ஏதேனும் வேலைசெய்து ஒருவாரத்தில் சில அணுப் பணத்தைச் சம்பாதிக்கும்படி தம் பிள்ளைகளை வீட்டில் நிறுத்திக்கொள்கிறார்கள். பிள்ளைகள் அணு வருமானமுடையவர்களாக இருப்பதால் பெற்றோர் ரூபாய்கள் சம்பாதிப்பதை இழக்கிறார்கள் என்பதை இனி அவர்கள் அறிவார்கள். பிறகு பிள்ளைகள் வேலை செய்வதை நிறுத்திப்பெற்றோர்கள் மிகுதியாகச் சம்பாதிப்பார்கள். பிள்ளைகளும் அதிகமாகப் படிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். ஒவ்வொரு தேசமும் இதனைச் சோதனைச் செய்து இதன் உண்மையைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறது. இனிமேல் தாய் தந்தையர்கள் தம்மக்கள் போக விரும்புவதால் அவர்களைப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்புவார்கள். பெற்றோர்கள் தம் பிள்ளைகளைத் தினந்தோறும் பள்ளிக்கூடம் போகும்படி அடித்து விரட்டிவிட்ட சங்கதி இனி இருக்காது. பெற்றோர்கள் உபாத்திமார்கள் தங்களைச் சந்தித்துத் தம் பிள்ளைகளின் தன்மைகளைப்பற்றியும் பள்ளிக்கூடத்தில் அவர்கள் திருத்தமாக அபிவிருத்தி அடையவேண்டியதற்கு இவர்கள் செய்யவேண்டிய உதவிகளைக் குறித்தும் தம்மோடு பேச, மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை அப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பச் சந்தோஷப்படுவது மல்லாமல், அவர்கள் அங்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்கும் குடும்பத்திற்கு ஒத்தாசை செய்வதற்குரிய விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டிருப்பார்கள் என்று மாலையில் அவர்களுடைய வருகையிலும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். இன்னும் தாழ்த்தப் பட்ட நிலையில் உள்ள பெற்றோர்கள் தமது குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடத்தில் கற்றுக்கொண்டவற்றைத் தங்களுக்குப் படித்துக்காட்டவும், அங்கு நடந்த விஷயங்களைச் சொல்லவும் கேட்டு, ஆனந்தம் அடைவார்கள். தங்கள் வீட்டையும் சுற்றுப்புறங்களையும் அதிக சுத்தமாகவும் நேர்த்தியாகவும் வைத்துக்கொள்ளத் தம்மக்கள் உதவி செய்வதைக்கண்டு இன்பம் அடைவார்கள். சாதாரணமாகச் சிறுவர்கள் கல்வியில் தற்பெருமை

பாராட்டுவதையே கற்றுக்கொள்கிறார்கள். இனியுண்டாகும் பள்ளிக்கூடங்களில் அப்படி நடக்காது. அங்கு மாணவர்கள் தாம் கற்ற கல்வி மூலமாகப் பிறர்க்கு எப்படி பிரயோசனம் உடையவர்களாக வேண்டும் என்பது கற்பிக்கப்படும். அப்படிப்பட்ட பாடசாலைக்குத் தம்மக்களை அனுப்பப் பெற்றோர்கள் மனம் மகிழ்வார்கள்.

நான்காவதாக, எதிர்காலப் பாடசாலைகளில் மானேஜர்களாக வருபவர்கள் அங்குத் தங்கள் பதவியை வகித்துக்கூடுமான வரையில் உதவி செய்யச் சந்தோஷமுடையவர்களாக இருப்பார்கள். சாதாரணப் பள்ளிக்கூட மானேஜர்கள் கல்வியில் ஆழ்ந்த ஊக்கம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அதைப்பற்றி யோசிக்கப் பிரத்தியேகமான நேரம் அகப்படுவதில்லை. ஆதலால் தற்காலத்தில் ஆசிரியர் ஒருவர் யாதேனும் ஓர் ஆலோசனைக்காகத் தங்களிடம் வரும்போதெல்லாம் அவர் பிள்ளைகளின் நலத்தை எண்ணுமல் தன் சுயநலங் கருதியே தம்மிடம் அதிக உதவிபெற வந்திருப்பதாக அடிக்கடி அஞ்சுகிறார்கள். இனிவர இருக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் தமது தொழிசில் கைதேர்ந்தவராக இருப்பார். அவ்வாசிரியர் முக்கியமாக மாணவரின் க்ஷேமத்தையே மனதிற் கொண்டு, தம்தொழிசில் தமக்குள்ள பிரியத்தினால் வேலைசெய்கிறார் என்பதை மானேஜர் உடனே அறிந்துகொள்ளும் படியாக உண்மையாக உழைப்பார். அவர் தம் பாடசாலையின் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து ஏதேனும் ஒன்றை விண்ணப்பம் பண்ண வரும்போது மானேஜரிடம் பள்ளிக்கூடத்தின் தேவைகளைப்பற்றி தமக்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லாமல் அவற்றைக்குறித்து பூரண அறிவோடு பேசுவார். ஒவ்வொரு சிறிய சீர்திருத்தத்திற்கும் ஆசிரியர் அடிக்கடி தம்மிடம் வரமாட்டார் என்று அவருக்குத்தெரியும். சாமான் முதலியவற்றிற்கு ஆசிரியர் அளவற்ற ஜாபிதா தயாரிக்காமல் உள்ள பொருள்களைத் தக்கபடி உபயோகித்துக் கொள்வார் என்றும், மற்றைய பள்ளிக்கூடங்களில் உபயோகிக்கப்பட்ட பொருள்களில் தமக்கு வேண்டியவற்றைத் தாமே அமைத்துக்கொள்ள வல்லவர் என்றும், மானேஜர் அறிவார். படிப்பதில் ஆர்வமும் உற்சாகமும் உடைய மாணவர்கள் நிரம்பியதும் யாரும் விரும்பக்கூடியதுமாகிய தன் பாடசாலையைக் காட்டிலும் ஒரு மானேஜருக்கு மன மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூடியது வேறொன்றுமில்லை. அது தான் எதிர் கால பள்ளிக்கூடம் எனப்படும். அப்பள்ளிக்கூடத்தில் தான் உபாத்திமார்களும் மானேஜரும் எஜமான், வேலைக்காரர் என்னும் எண்ணம் இல்லாமல், உடன் உழைப்பவர்களும் சிநேகிதர்களுமாக இருப்பார்கள்.

ஐந்தாவது, இன்ஸ்பெக்டர்களும் முற்கூரிய பாடசாலைகளில் மேல் விசாரணைசெய்ய ஆசை யுடையவர்களாவார்கள். ஆசிரியர்களும் தங்கள் பாடசாலை மேற் பார்வைசெய்யப்பட வேண்டுமென்று விரும்புவாகள். எதிர் காலத்திற்குரிய சில புதிய இன்ஸ்பெக்டர்கள் இப்பொழுதும் இருக்

கிறார்கள். நம்மைக்கெடுக்கக்கூடிய முறையில் குற்றங்கண்டு பிடிக்காமல் நமக்கு உபயோகமுள்ள ஆலோசனைகளைச் சொல்லத்தெரிந்தவரே இன்ஸ்பெக்டர் ஆவார். குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டவும் அக்குற்றங்கள் நேராத வழிகளைக் கற்பிக்கவும் வல்லவரே இன்ஸ்பெக்டர்: அவர் நேர்த்தியான கல்வியைப் பயிற்றக்கூடிய திறமை பொருந்திய முறைகளைக்காட்டும் நவீன அறிவைக் கையாளுவார். அத்தகைய இன்ஸ்பெக்டர்களைக் கண்டு ஆசிரியர்கள் அஞ்ச மாட்டார்கள். அம்மாதிரியான இன்ஸ்பெக்டர்கள் கல்வியின் காவற்காரர்கள் அல்ல. ஆனால் அதை அடைதற்குரிய வழிகாட்டிகளாவார்கள். அம்மாதிரியானவர்கள் இக்காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். அந்த இன்ஸ்பெக்டர்கள் நல்ல நோக்கத்தை முற்கொண்டு உற்சாகத்துடன் மேற்பார்வை செய்வார்கள். அதுமட்டும் அல்லாமல் அவர்கள் அப்பள்ளிக்கூடங்களுக்குச்சென்று தாங்கள் மேற்பார்வை செய்த அன்றைக் கிருந்ததுபோல் வருஷ முழுவதுமிருக்கும்படி செய்வார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறார் என்று ஆசிரியர்கள் ஆடம்பரமான ஆடைகளை அணிவதும், குழந்தைகளைச் சுத்தமாக வரும்படி வேண்டிக்கொள்வதும், மாணவர்களைக் குறித்த பாடத்தில் மட்டும் பழக்கிவைப்பதும், பாடசாலை கட்டடத்தை சுத்திசெய்வதும் படங்கள் தயாரிப்பதும், ஆகிய செயல்களைப் பிரத்தியேகமாகச் செய்யமாட்டார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் அடிக்கடி எல்லாவற்றையும் மேல் விசாரணை செய்வதற்காகப்போதிய, சில பள்ளிக்கூடங்களை மட்டும் விசாரணையின் கீழ்வைத்திருப்பார். அவர் ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்கும் ஓர் சிறந்த நண்பராக இருந்து, அவர் எல்லோருடனும் தாராளமாகப் பழகுவார். ஆசிரியர் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட பிரத்தியேகமான காரியங்களைக் குறித்து ஆலோசனைக்கேட்க அவரிடம் வருவது அவர்க்குப்பிரியம். அவ்வாசிரியர்கள் அவரிடம் நம்பிக்கைகொண்டு நடப்பார்களானால் அவர்களுடைய கஷ்டங்களிலெல்லாம் உதவிசெய்வதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள். எதிர்காலப்பள்ளிக்கூடத்தின் நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கும் என்பது என் எண்ணம். அது இவ்விதமாகத் தான் இருக்கும் என்று என்னால் சொல்லமுடியாது. ஆயினும் அது இப்படித்தான் இருந்தாகவேண்டும் என்பதை யான் அறிவேன். இன்று நாம் ஆசிரியர்களாக ஒன்று கூடியிருக்கின்றோம். இன்ஸ்பெக்டர்களும் மானேஜர்களுங்கூட இருக்கிறார்கள். பிரயோஜனப்படக்கூடிய ஒழுங்கமைந்த நவீன கல்வியை உண்டாக்குதற்குரிய உரிமை உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. துரைத்தனம் தாமதிக்கலாம். பணக்கஷ்டம் நேரலாம். எப்படியானாலும் உங்களில் ஒவ்வொருவரும் தம்மாலியன்றவரை, கல்விக்குரிய நற்காலத்தை விரைவில் வருவிப்பதற்கு, தங்கள் ஊழியத்தைச் செய்வீர்களானால் எதிர்கால இந்தியக்குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியதற்காக, இத்தேசம் உங்களுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கும்.

முதல் வகுப்பிற்கு தாய் பாஷையை கற்பிக்கும் விதம்

தமிழ் படிக்க எழுதக் கற்பித்தல்

ஆசிரியர் A. மாரிமுத்து போர்டு பாடசாலை, சேதுவாலை.

பீடிகை

நமது அனுபவங்களுள் வாராத விஷயங்களையும், பிறர் அபிப்பிராயங்களையும் தெரிந்து கொள்ள, வாசிப்பதே அல்லது படிப்பதே முக்கிய மார்க்கம். மானிட அறிவாகிய பொக்கிஷத்தைத் திறக்கும் திறவு கோல் வாசித் தறிவதேயாம். இதை கற்பிப்பது சுலபமல்ல; ஏனெனில், எழுத்துக்களும், வார்த்தைகளும், அவை குறிக்கும் தாத்பரியங்களை எப்பொழுதும் குறிப்பதில்லை. ஒரே எழுத்திற்குப் பல சப்தங்களுண்டு. சில சமயங்களில் ஒரே சப்தத்தைப்பல எழுத்துக்கள் குறிக்கும். சில விடங்களில் எழுத்துக்களுக்குச் சப்தமேயில்லை. ஆரம்பத்தில், இது விஷயமான கஷ்டங்களைப் போக்குவதே நமது முக்கிய எண்ணமாகும்.

நோக்கம்

A. பிள்ளைகள் தங்கள் தாய்ப்பாஷையாகிய தமிழை சரிவரக் கற்று தங்கள் எண்ணங்களை எடுத்துச் சொல்லல்.

B. மற்றவர் பேசுவதை சந்தேகமும் விபரீதமும் மில்லாமல் நுட்பமாய் எளிதில் அறிந்துகொள்ளல்.

C. தமிழ் பாஷையிலுள்ள புத்தகங்களை தகுந்த விதமாய் பிரயோகித்து விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுதல்.

இப்படிப்பட்ட பழக்கம் ஆரம்பத்திலிருந்தே ஏற்படவேண்டுமாதலால் ஆரம்ப ஆசிரியர் பிள்ளைகளின் மனோதத்துவத்தை அறிந்து அதற்கு ஏற்றவாறு முறைகளைக் கையாடல் வேண்டும். இளம்பிராயத்தில் சிறுவர்களின் மனோதத்துவம், விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசித்தறிதலில், அதிகமான திறமை பெற்று இராது. வயது முதிர முதிர அந்த சக்திகள் அவர்களுக்கு விருத்தியாகும். ஆகையால் இப்பருவத்தில் மிகவும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக விஷயங்களைப் புகட்ட வேண்டும் அவசரப்பட்டுப் பல விஷயங்களை பிள்ளைகளது மனதில் புகுந்த ஆரம்பித்தால் அவர்கள் ஒன்றையும் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள். மாணவர்களின் சுபாவு

குணங்களை அறிந்து தக்க முறைகளைக் கையாடி விஷயங்களை அறிவுறுத்தவேண்டும்.

போதனுமுறை வேண்டும்

நமது தேசத்து குழந்தைகள் ஐந்து வயது வரை வீட்டிலேயே யிருக்கிறார்கள். ஐந்தாம் வயதில் அக்ஷர அப்பியாசம் ஆகிறது. அப்போது பாடசாலைக்கு வருகிறார்கள். பெற்றோர் குழந்தைகளை உபாத்தியாயரிடத்தில் கொண்டு வந்து விடும்போதே 'ஐயா, இக்குழந்தையின் கண்ணைத் திறந்து விடுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இதன் அர்த்தமென்ன? அந்தக் குழந்தை யறிந்து கொள்ளவேண்டியவற்றையெல்லாம் ஆசிரியர்தாமே கற்பிக்கவேண்டுமென்று எண்ணாமல் அவனையே படிப்படியாக ஒவ்வொன்றையும் அறிந்து கொள்வதில் ஊக்க முள்ளவனாகச் செய்யவேண்டும் என்பதே மேற்கூறிய வாக்கியத்தின் அர்த்தமாகும்.

ஆகையால் உபாத்தியாயர் ஓர் குழந்தையைக் கற்பிப்பதாக எடுத்துக் கொண்ட உத்தரவாதத்தைச் சரிவரப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுவதற்குத் தகுந்த சிறந்த போதனுமுறைகளைக் கையாள வேண்டுமல்லவா?

பாஷாஞானம்

தமிழ்மொழியைக் கற்பிப்பதில் நமது நோக்கம் என்ன? பாஷையை நன்றாய் அறியாதபோது மற்றப்பாடங்களைத் தவறன்றிக் கற்றல் கடினமென்பதை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல யாவருக்கும் தெளிவாகத் தெரிந்த விஷயமன்றோ. ஆதலால் மற்ற எல்லாப் பாடங்களிலும் தெளிவான நுட்பமான ஞானத்தைப் பெறுவதற்கு பாஷா ஞானமே மூலகாரண அடிப்பீடமாகவுளது. இதனால் தான் தமிழ்ப் பாடம் மற்று எல்லாப் பாடங்களை விட மேலானதாக முதன்மையாக எண்ணப்படுகின்றது. சொற்களுக்கும் அவை தெரிவிக்கும் பொருள்களுக்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை ஒவ்வொருவரும் நன்கு கற்கவேண்டும் அங்ஙனம் கற்றால்தான் அவரவர் கருத்துக்களைப் பிழையின்றி யெடுத்துக் கூறவும். பிறர் கூறுவதை உள்ளபடி நன்கு அறிந்து கொள்ளவும் முடியும்.

இந்த நோக்கங்களை ஆசிரியர் ஆராய்ந்து கவனித்தால் தமிழ்ப் பாஷையை முதன் முதற் கற்பிப்பதில் 'எழுத்து' 'சொல்' என்ற இரண்டினுள் எதனை முன்னே முக்கியமாகக் கொள்ளவேண்டும் என்பது அவருக்கே புலனாகும். எழுத்துக் கற்பித்தலில் எழுத்துக்களை எழுதுவதில் ஏற்படும் கஷ்ட சுலபங்களுக்குத் தக்கவாறு அவற்றைக் கிரமப்படுத்திக் கொண்டு, பிறகு ஒவ்வொரு எழுத்தாகக் கற்பிக்கவேண்டு மென்பதும், அவ்வாறு கற்பிக்குங்கால் அவ்வெழுத்துக்களை சொல்லாடல் மூலமாய் வார்த்தைகளின் மூலமாகக் கற்பிக்கவேண்டு மென்பதும், ஆகையால் எழுத்தைக் கற்பிக்கத் தொடங்குமுன் (சம்பாஷணையையும்) வார்த்

தைகளையும் கற்பித்துவர வேண்டுமென்பதும் நவீனமாக அனுசரிக்கப்படும் முறையாம்.

இம்முறையை யொட்டி ஆரம்புங்கால் பாஷாஞான அறிவுக்கு பிரதானமான மூன்றுகாரியங்கள் உள்ளன.

(அ) பேச்சில் தேர்ச்சியடைதல்.

(ஆ) வாசிப்பில் தேர்ச்சியடைதல்.

(இ) எழுதுவதில் தேர்ச்சியடைதல்.

சொல்லாடல் (அ) சம்பாஷணை

சிலர் "எழுதப்படிக்கத் தெரியவேணடும்" என்று சாதாரணமாக வழங்கும் வாக்கியத்தைக்கொண்டு முதலாவது எழுதக் கற்றுக்கொடுப்பதே நலம் என்று எண்ணுகிறார்கள். இதனை யோசித்தால் முதலில் பேசுதலும், பிறகு படித்தலும் அதன் பிறகு எழுதுதலுமே சிறந்தவழி என்பது தெளிவாகிறதல்லவா?

ஐந்துவயதுவரை தன்னிஷ்டப்படி விளையாடிக்கொண்டும், பெற்றோராலும் உற்றோராலும் அன்பாகப் பாராட்டப்பெற்றும் வளருகிற குழந்தை, தன்னைச் சுற்றிலுமுள்ளவர்கள் பேசுந்தொனிகளைக் கேட்டும், அவர்கள் அந்தத் தொனிகளை வாயாற்சொல்லும் மாதிரியைக் கண்ணால் பார்த்தும், ஒவ்வொரு தொனியும் குறிக்கும் உருவம் அல்லது செய்கை என்பவற்றையும் கவனித்தும், படிப்படியாகப்பேசக் கற்றுக்கொள்ளுகிறான். பிறர்பேசுவதைக் காதால் கேட்பதாலேயே குழந்தைகள் பாஷையைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமாகக் குழந்தைகள் பிறர் பேசுவதைக்கேட்டே தாமும்பேசக் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் என்ற உண்மையை ஆசிரியர் மறக்கவே கூடாது. ஆறும்வயது வந்துவிட்ட காரணத்தாலேயே, குழந்தைகள் அதுவரை உற்சாகமாக விளையாடிக்கொண்டு இருந்ததையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு, உடனே கஷ்டப்பட்டு எழுதவும் படிக்கவும் ஆரம்பிப்பார்கள் என்று எண்ணி, அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது கொடுமையிலும் மிகக் கொடுமையேயாகும். பள்ளிக்கூடத்துக்கு முதன்முதல்வந்த ஒருகுழந்தை, பள்ளியும் ஒரு குடும்பமே என்று எண்ணி உற்சாகமாக சந்தோஷமாக இருக்கும்படி, போதனுமுறை அமையவேண்டும். இஷ்டப்படி விளையாடிக்கொண்டும் தனக்குத்தோன்றிய எண்ணங்களை அன்போடும் ஆவலோடும் கேட்பதில் பிரியமுள்ளவர்களிடத்தில் "மழலைச்சொற்களைச் சொல்லி ஆநந்தமாக இருந்தகுழந்தை பள்ளிக்கூடம் வந்தவுடனே கைவலி எடுக்கும்படி எழுதப் பிரியப்படுமா? அவ்விதம் எழுத்துக்களை எழுதச்சொல்லி நிர்ப்பந்திக்கும்போது வீட்டுக்கு ஓடிப்போகவேண்டுமென்று எண்ணுவது தவறாகுமா? மேன்மேலும் நிர்ப்பந்தப்படுத்தும்போது பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போக அழுது அலறுவதில் என்ன ஆச்சரியமிருக்கிறது? இவ் விஷ

யங்களை யோசிக்கும்பொழுது முதன்முதல் படிப்பிக்கும்முறை "சொல்லாடல்" முறையே யென்பது தெளிவாகும்.

பேச்சுப்பழக்கம் உண்டுபண்ணுதல்.

ஆரம்பத்தில் பேச்சு அப்பியாசம் எவ்வளவு கொடுக்கக்கூடுமோ அவ்வளவும் கொடுக்கவேண்டும். ஆசிரியர், வீட்டில் பெற்றோர் பேசுவது போலவே பள்ளிக்கூடத்திலும் சம்பாஷிப்பாராகுல் குழந்தைகளும் சந்தோஷமாக பாடசாலைக்கு வருவார்கள். வீட்டில் குழந்தைகள் பேசிப்பழகி என்ன என்ன வார்த்தைகள் தெரிந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை, ஆசிரியர் தமது சம்பாஷணைமூலமாக அறிந்து அப்படியே சம்பாஷித்து, அநேக வார்த்தைகளையும் கற்பிப்பதுடன், பல சிறுகதைகளையும் சொல்லவேண்டும். அன்றியும் ஒவ்வொரு பாடத்திலும்கூடுமான அளவு பேச்சுப்பழக்கம் கொடுத்தல், பிள்ளைகள் தாங்கள் கேட்டதும் கண்டதுமான சங்கதிகளைத் தங்களுக்குள் பேச்சினுல் வெளிப்படுத்தல், சாதாரண சமாசாரங்களைத் தாராளமாய் எடுத்துக்கூறவும் பழக்கம் அடைதல், திருத்தமாயும் கூச்சமின்றியும் பேசப்பழக்கம் அடைதல், கேள்விகள் கேட்கும்படி அவர்களை உற்சாகப்படுத்துதல் வேண்டும்.

பேச்சுப்பழக்கத்துக்குச் சாதனமான விஷயங்கள்.

(அ) பிள்ளைகளைப் பேசத்தூண்டித் தங்களுக்குள் கேள்வி கேட்கும்படி செய்யக்கூடிய பாடங்களும், பாடப்புத்தகங்களும்.

(ஆ) வீடு, பெற்றோர் உற்றோர், உடை, பாத்திரம், பழக்கவழக்கங்கள்.

(இ) சிறுபாலர்களுக்கேற்ற செய்யுள், பாட்டுகள், கதைகள்.
கதைகளை உபாத்தியாயர் குழந்தைகளின் மனோபாவத்தை அநுசரித்து, பஞ்சதந்திரக்கதைகள், திராவிடப் பூர்வகாலக்கதைகள் தெனுலிராமன் கதை, "இளமையும் ஒழுக்கமும்" என்ன புத்தகத்திலுள்ள சிறுகதைகளை தேர்ந்து எடுத்து, குழந்தைகளுக்குத் தெளிவாக சொல்லவேண்டும். குழந்தைகளையும் சொல்லச்செய்து உச்சரிப்பைத் திருத்தவேண்டும்.

(ஈ) இயற்கையின் காக்ஷிகளைப் பற்றியும் சம்பாஷிக்கலாம்.
பிள்ளைகளுக்கு இஷ்டமான பிராணிகளைப்பற்றியும் சம்பாஷிக்கலாம்.

எல்லாப்பாடங்களிலும் பிள்ளைகள் உபாத்தியாயரோடும் தங்களுக்குள்ளும் பேசிக்கொள்ளும்படி நியாயமான சுதந்திரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

பாடசாலையில் கற்குங்காலம் முழுவதிலும் பிள்ளைகள் தெளிவாவும், பிசகின்றியும், சரியான உச்சரிப்புடனும் பேசப்பழக்க வேண்டுமென்பது ஆசிரியருடைய முழுநோக்கமாயிருக்கவேண்டுவது மிக அவசியமாகும். அன்றியும் ஆசிரியரைக்கண்டு பாவித்து பேசுவதே பிள்ளைகள் திருத்தமான பேச்சையடைய உத்தமமான உபாயமாகும். ஆகையால் தெளிவாயும் திருத்தமாயும் உபாத்தியாயர் பேசப்பழக்குவது வெகு அவசியமாகின்றது.

படித்தல்

இவ்விதமாகப்பேசி அநேகம் வார்த்தைகளை பிள்ளைகள் தெரிந்து கொண்ட பிறகு, படிக்கச்சொல்லித்தர ஆரம்பிக்கவேண்டும். காதால் கேட்டு அறிந்தமொழி, ஒலிவடிவம் என்று சொல்லப்படும். முன்னே குழந்தை ஒவ்வொரு வஸ்துவையும் கண்ணுற் பார்த்து அதனைத் தெரிவிக்கும் சப்தமாகிற மொழியைக் காதாலும் கேட்டு இருப்பதால் ஒருமொழியின் சப்தத்தைக் கேட்டவுடனே, அந்த மொழியின் சப்தம் எந்தப் பொருளைக் குறிக்கிறதென்று குழந்தை உடனே அறிந்து கொள்ளுகிறான். அம்மியைப் பார்த்த குழந்தை, அம்மி என்ற மொழியையும் அந்தமொழியானது குறிக்கும் பொருளையும் ஒருவகையாகச் சம்பந்தப்படுத்தி மனதில் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறான். இப்போது 'அம்மி' என்ற மூன்று எழுத்துக்களால் சேர்ந்ததாகிய வடிவத்தைக் குழந்தை 'அம்மி' என்று தான் முன்னே கேட்டிருக்கிற மொழியோடு முதலில் சம்பந்தப்படுத்தி பிறகு அந்தமொழி குறிக்கும் பொருளாகிய அம்மியின் உருவத்தை மனதில் வருவித்துக் கொள்ளுகிறான். இப்படி 'அம்மி' என்ற பொருளின் பேச்சு வடிவம் 'அம்மி' என்ற சப்தம்; இந்த சப்தத்தின் எழுத்து வடிவமே நாம் எழுதுகிற மூன்று எழுத்துக்களாம்.

முதல் வாசிப்புப் புத்தகம் தோடங்குமுன் அனுஷ்டிக்கும் முறைகள்:—

(அ) பிள்ளைகளுக்கு வாசிக்கக் கற்றுக்கொள்வதில் ஆவலைத் தூண்டும் வகை. கதைகள், படங்கள், சுற்றுமுள்ள வஸ்துக்கள், இடங்கள் இவை சம்பந்தமான பாடங்களை வாசிக்கச்செய்தல்.

(ஆ) வாசிப்பு அட்டைகளைத் தயார் செய்தல்.

(இ) பிள்ளைகளை தனித்தனியாக வாசித்துப் பழக்கச் சாதகமான உபகரணம் உண்டாக்குதல்.

(ஈ) முதல்பாட புத்தகங்களைத் தெரிந்தெடுத்தல்.

(உ) பத்திரிகைகளிலுள்ள படங்களும் பெரிய எழுத்துக்களால் ஆன பிரசுரங்கள் கதைகள் முதலியன.

படங்களின் உபயோகம்

பிள்ளைகள் முன்னே கேட்டுத்தெரிந்து கொண்டிருக்கிற வார்த்தைகளை எழுத்துக்களால் எழுதிக்காட்டினால் படமும் சொல்லும் சேர்ந்திருக்கும்போது, அந்தச்சொல்லை அவர்கள் சுலபமாகச் கொள்வார்கள் என்ற உண்மை மேற்கண்ட விஷயங்களிலிருந்து வெளியாகும். இக்காரணம்பற்றியே, முதன் முதல் எழுத்துக்களைக் கற்பிக்கும்போது படங்களைக்காட்டி படங்களிலுள்ள பொருள்களைக் குறிக்கும் சொற்களைக் காட்டி இரண்டையும் பொருத்தப்படுத்தி. வார்த்தையைப் படிக்கக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம்.

சொல்லைக் கற்பிக்கவேண்டும்

எழுத்துக்களைத் தனித்தனியே கற்பிப்பதில் அர்த்தமேயில்லை. ஒன்று இரண்டு மூன்று முதலாய எழுத்துக்களால் ஆன பதங்களை நேரே ஒரு மிக்க வாசிக்கக் கற்பிப்பதே சுலபமானவழியாகும். தனித்தனி எழுத்துக்களை எழுதச் சொல்வதில் பயனில்லை. ஒன்று இரண்டு முதலாய எழுத்துக்களால் ஆன பதங்களை (உதாரணம்) ஈ, பசு, குடம்,—இவைகளை வாசிக்கப் பழகியபோது, இந்தவிதமாக எழுத்துக்கள் சேர்ந்துள்ள இடங்களில் எல்லாம், பிள்ளைகள் இவற்றைச் சுலபமாகக் கண்டு பிடிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட பழக்கம் வந்தபோதுதான் எழுதக் கற்றுக்கொடுக்க ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

இவ்வகுப்பில் பெரும்பாலும் வார்த்தைகளே கற்பிக்கப்படுவதால் சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்குதலே இவ்வகுப்பில் கற்பிக்கவேண்டிய விஷயம் எனலாம். ஒவ்வொரு சொல்லைக் கற்பிக்குங்காலும் அதன் பொருளைச் சிறுவர் அறிந்துகொள்ளுமாறு செய்யவேண்டும். இதற்காகக் கற்பிக்க வேண்டிய சொற்களை வைத்துப் பல வாக்கியங்கள் அமைத்துக் காட்டலாம். அச் சொற்பொருளைச் செய்கைகளின் மூலம் செய்துகாட்டக் கூடுமாயின் அங்ஙனம் செய்து காட்டலாம்.

கரும்பலகையில் எழுதிக் காட்டல்

படிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும்போது குழந்தைகள் கையில் புத்தகத்தைக் கொடுத்து படிக்கச் சொல்லுவது நல்லதா? அல்லது கரும்பலகையிலோ (அ) அட்டையிலோ எழுதிவைத்து அப்பதங்களைப் படிக்கச் சொல்லிக் கேட்பது நல்லதா? சிலர் குழந்தைகள் கையில் புஸ்தகத்தைக் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்லி கேட்கிறார்கள். குழந்தைகள் புஸ்தகங்களைக் கண்ணுக்குச் சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு உறுத்துப் பார்க்கும்போதும் அவர்கள் கண்ணில் நீர்வருகிறது. கண்வலி யெடுக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் நேரே நிமிர்ந்து பார்த்து வாசிக்கும்படி பதங்களைக் கரும்பலகையில் எழுதிக் காட்டிப் படிக்கச் செய்வதே நலம் எனத் தோன்றுகிறது.

I. பிள்ளைகளுக்குப் பழக்கமாயுள்ள சொற்களைப் பல இடங்களில் எழுதிவைத்து வார்த்தையை உபாத்தியாயர் சொல்லி, அந்த வார்த்தையைக் கண்டு பிடிக்கச் செய்யலாம்.

II. எழுதிய சொல்லைக் காட்டிப்படிக்கச் சொல்லலாம். இப்படிப் படிக்கச் சொல்லித் தரும்போது பிள்ளைகள் முன்னே கேட்டும் அறிந்தும் பார்த்தும் இராத சொற்களைக் கரும் பலகையில் எழுதி வைக்கக் கூடாது. எழுத்து வடிவம் தெரிந்தபிறகே இவ்வகையான அப்பியாசத்தைத் தர வேண்டும்.

எழுதுதல்

எழுத்து எழுதுவது என்பது சித்திரம் வரைதலை யொத்தது. கண்ணால் பார்த்த வரிவடிவமாகிய எழுத்தைக் குழந்தைகள் சித்திரம் வரைதலைப்போல வரைவதற்கு சுலபமான சித்திரங்களைக் கரும்பலகையில் விரைவாக வரையப் பழகிய பிறகுதான், எழுத்துக்களை வரையச் சொல்ல வேண்டும். ஆரம்பத்தில் எழுதச் செய்வது குழந்தைகளுக்குத் துன்பத்தை உண்டாக்கும். ஏனெனில் அவர்களது விரல் எழுதுகோலைப் பிடித்து எழுதும் வன்மையை அடைந்திராது. அதனால் மணலிலாவது, கரும் பலகையிலாவது கையை வீசிப் பெரும் எழுத்துக்களாக எழுதச் செய்யவேண்டும். எழுதுவதற்குள்ள மணலில் குப்பைச் சேர்ந்தால் சுகாதாரத்திற்குக் கேடுண்டாகும். ஆதலால் அடிக்கடி புது மணல் மாற்ற வேண்டும்.

எந்த எழுத்துக்களை முதலில் எழுதுவது

இவ்வகுப்பில் சிறுவர் எழுத்தின் அமைப்பையே அறியவேண்டியவர்களாயிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சுலபமாகவும் விரைவாகவும் எழுதக்கூடிய எழுத்துக்களையே முதலில் கற்பித்தல் வேண்டும். எழுத்துக்கள் எழுதும் வகையைக்குழந்தைகளுக்குக் கற்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு எழுத்தும் முதலில் தொடங்கிச் செல்லும் வழியையும், முடியும் இடத்தையும் தெளிவாய்க் காட்டுதலவசியம் (உ-ம்) ப, ட, ய, ம, ர, வ, ச, க, ந, ஈ, எ, அ, இ, ள, ன, என்ற வரிசையில் முதல் மூன்று எழுத்துக்களைத் தவிர மற்றவற்றை தடவைக்கு ஒன்று வீதம் கற்பிக்க இடம் ஏற்படும். அன்றியும் ஏதாவது ஒரு எழுத்தைக் கற்பிக்கவேண்டுமானால் இவ்வரிசைக்கிரமப்படி அதற்குமுன்னால் உள்ள எழுத்துக்களை முன்னறிவாகக் கொண்டு, பற்பல வார்த்தைகளைஉண்டாக்கி அவ்வெழுத்தைப் போதிக்கச் சௌகரியமாயிருக்கும்.

எழுத்துக்களைக் கற்பிக்கும்போது சித்திரம் வரைதல், குச்சி வைத்தல், கொட்டைவைத்தல் முதலிய விளையாட்டுகளில் பழகிவந்த உருவங்களோடு எழுத்துக்களை ஆரம்பத்தில் கற்பிக்கவும் குழந்தைகளைப் பழக்கலாம். பெரும்பாலும் வழக்கத்திலுள்ள சொற்களிலுள்ள எழுத்துகளையே கற்பிக்கவேண்டும். இதைவிட்டு ஒரு பயனுமில்லாத, ஙு, ஙூ,

ஞ, ஞா, என்ற வரிசைப்போன்றவற்றை ஆரம்பத்தில் கற்பியாமல் நாளடைவில் கற்பிக்கவேண்டும்.

உயிர் மெய்யெழுத்துக்களில் பெரும்பாலும் உபயோகமாகிவருகிற கொம்பு, கால், என்ற வடிவங்களை வர்ணத்தில் எழுதிக்காட்டி சுலபமாக அவ்வகை வடிவங்களை, மிக எளிதில் கற்பித்து விடலாம்.

வாக்கியம்

பேசி, படித்து, எழுதப் பழகிய பின் சிறு வாக்கியங்களைப் படிக்கக்கற்பிப்பது வெகு சுலபமாக விருக்கும். இப்போது பிள்ளைகள் முன் பார்த்திராத பதத்தையும்எழுத்தையுங் கண்டு வாசிக்க ஆரம்பிக்கமுடியும். குழந்தைகள் வாசிக்கத் தருணம் வந்தபோது தாராளமாய்ப் படிக்கும் படிச்செய்வதும், உச்சரிப்புகளை சீர்திருத்துவதும், ஆசிரியரின் முழு நோக்கமாகும். பதங்களின் மூலமாகவே எழுத்துக்களைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று தற்காலத்தில் சொல்லப்படுகிறதுபோல, சொற்களை முழுவதும் பார்த்து வாசிக்க பழக்கவேண்டுமேயன்றி, எழுத்துக்களைத் தனித்தனியே கூட்டிக் கூட்டி வாசிக்கக் கற்பிக்கக் கூடாது. பிள்ளைகள் தாராளமாகவும், தவறு இல்லாமலும், சிறு சிறு வாக்கியங்களை வாசிக்கச் செய்து உச்சரிப்பை பின்னும் நன்ருய் சீர் படுத்தலாம். முக்கியமாய் ஆசிரியர் உச்சரிப்பும், கையெழுத்தும், சரியாயிருக்கவேண்டுதல் அவசியமாகும்,

இலக்கணம்

ஒரு மொழியைப் பிழையின்றி,பேசவும் எழுதவும் தெரிந்து கொள்ளக் கருவியாயிருப்பது இலக்கணமாம்.ஆகையால் தமிழிலக்கண அறிவின்றித் தமிழில் நன்கு பேசவும் எழுதவும் இயலாது. ஆகையால் பாடசாலைகளில், தற்காலத்தில் அனுமானமுறை என்ற நவீனமுறை அதாவது "உதாரணங்களிலிருந்து விதிகளை அறிவிப்பது" எனும் முறையைத் தழுவி இலக்கணம் கற்பித்தலவசியம். சிறுவர்களுக்கு இலக்கணத்தின் மிக எளிய பாகத்தை மாத்திரம் போதிக்க வேண்டும்.

வாசிக்கும் முறை

தமிழ் மொழியில் சொற்களை ஒன்று சேர்த்து வாசிக்குங்கால் சந்திகளைக் கவனித்தும், எழுத்துக்களின் பிறப்பை அறிந்தும் ஆசிரியர் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும். வாசித்தல் (அ) ரீடிங் விஷயமாக ஆசிரியர் வெகுகவனம் செலுத்தவேண்டும்.வாசித்தலே எல்லாவித படிப்பின் பகுதியாகும். தெளிவான எண்ணங்களுக்கும், அபிப்பிராயங்களுக்கும் இதுவே காரணமாகும். உலகத்தின் சிறந்த நூல்கள் உரக்க வாசிக்கவும் பேசவுமே ஏற்பட்டன. நன்ருக வாசித்தால் அர்த்தம் தெளிவாகும். வாசிக்கும்போது பின்வரும் விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும் :—

1. மெதுவாயும் தெளிவாயும் வாசிக்கவும்.
2. ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் திருத்தமாய் உச்சரிக்கவும்.
3. தகுந்த இடங்களில் நிறுத்தவும்.
4. சரியான இடங்களில் அழுத்திச் சொல்லவும்.
5. பிறருக்குக்கேட்கும்படி உரக்கவாசிக்கவும், ஒவ்வொருவாக்கியத்தின் முடிவிலும் குரல்தணியவேண்டிய தில்லை.
6. வாய் சொல்லுமுன் கண் பார்க்கவேண்டும். பக்கம் திருப்பும்போது கண் முன் செல்லவேண்டும்.
7. பரிகாசமான இடங்களில் சிரிக்கலாகாது.
8. வியப்பு, அச்சம், கோபம், வினா முதலிய சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றவாறு குரலைத்தாழ்த்தியும், உயர்த்தியும் வாசிக்க வேண்டும்.

நீண்ட பொறுமையான பழக்கம் வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு நல்லமாதிரி காண்பிக்க ஆசிரியர் நன்றாக வாசித்துக் காட்டவேண்டும். பிள்ளைகள் தங்களுக்கு இயற்கையில் அமைந்துள்ள குரலிலேயே படிக்கப் பழகவேண்டுமேயன்றி உரத்தக்குரலில் படிக்கவேண்டிய தில்லை.

மௌனமாகப் படித்தல்.

கீழ்வகுப்புகளில் படித்தபிள்ளைகள் மேல்வகுப்புகளுக்கு வரும்போது அவர்களைச் சற்றுநேரம் மௌனமாக வாசிக்கப் பழக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு வெளியில் வாசிப்பதெல்லாம் அநேகமாய் மௌனமாகவே வாசிக்கிறார்கள். அதைப்பழக்காவிட்டால் தங்கள் ஒய்வு காலத்தைச் செலவழிக்கும் ஒருவிதத்தை அவர்கள் அறியாமலே இருக்கலாம். பாடசாலையை விட்டபிறகு அவர்களால் மேலும்மேலும் வாசித்து தங்கள் அறிவை விருத்திசெய்து கொள்ளமுடியாது. ஆரம்பத்தில் உச்சரிப்பு நன்றாக அமையவும் படிப்பதன் கருத்தைத் தெரிந்து கொண்டு வாசிக்கிறார்களா வென்று கவனிக்கவேண்டும். அன்றியும், படிப்பவர்களெல்லாம் பெரும்பாலும் மௌனமாகவே படிக்கிறார்கள். தாமாகவே படிக்க ஆரம்பிக்கும்பொழுது உரத்தியே படிக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் ஒரு புத்தகத்தை மௌனமாகப் படித்துக்கொண்டு போகும்போதே படித்த விஷயத்தை உள்ளத்தில் வாங்கிக்கொண்டு ஞாபகத்தோடு படிப்பதே விசேஷமாகையால் இப்படிப்பட்ட பழக்கத்தைப் பிள்ளைகளுக்கு—ஆதியிலேயே உண்டுபண்ணுதல் மிகச்சிறந்ததாகும். மேல்வகுப்பிற்கு வாரத்திற்கு இரண்டுநாள் சிறிதுநேரம் மௌன வாசிப்புகொடுத்து, பிள்ளைகளை, தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிடும்படி கேட்பது வெகுநலமாகும்.

இவ்வாறு தாங்கள் படித்த விஷயங்களை எடுத்துச்சொல்லுகையில் பிள்ளைகள் சொல்லும் வாக்கியங்களிலுள்ள இலக்கணப் பிழைகளை ஆசிரி

யர் திருத்தவேண்டும். சாதாரணமாக—பெயர், வினை, எழுவாய், பயனிலை, தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை, ஆண்பால், பெண்பால், ஒருமை, பன்மை, என்ற இலக்கணச் சொற்களை உபயோகியாமல் அவை உபயோகிக்கும் மாதிரிகளைமட்டில் பிள்ளைகள் படிக்கும் புஸ்தகத்திலிருந்தே ஆசிரிய எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

எழுதக் கற்பித்தல்

தங்கள் மனதில் உள்ள கருத்தை யெடுத்துப்பேசி பிறருக்குத் தெரிவிப்பது ஒருமுறை, எடுத்துப்பேசத் தருணம் இல்லாதபோது அதனை எழுதித் தெரிவித்தல் மற்றொருமுறை. ஆகையால் எழுதுதலின் நோக்கம் நமது கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிப்பதேயாதலால், பிழையின்றி எழுதப் பழகவேண்டியது வெகு அவசியமாகும்

எழுத்துக்கள் எழுதும் விதத்தைப் போதிக்குங்கால், எழுத்துக்களை எங்கிருந்து தொடங்கி எங்ஙனம் கொண்டுபோய் எங்கு முடிக்க வேண்டும் என்பதைப் பிள்ளைகள் தெளிவாக உணருமாறு செய்யவேண்டும். சொற்பிழைகள் இல்லாமலும், வரிகோணாமலும், எழுத்துக்கள் நன்கு அமையுமாறு எழுதச் செய்யவேண்டும். சங்கிலித்தொடர்போல் எழுதக்கூடாது. ஒரு சொல்லுக்கும், மற்றொருசொல்லுக்கும் இடையில் சிறிது இடம் விட்டும், அவ்வாறே ஒருவரிக்கும், மற்றொருவரிக்கும் இடையில் சிறிது இடை வெளிவிட்டும் எழுதவேண்டும்.

ஒரு பாடசாலையின் பெருமையைப் பெற்றோர்கள் அநேகமாகப் பிள்ளைகளின் கையெழுத்திலிருந்தே அறிகிறார்கள். எழுதுதல் கைப்பழக்கத்தைச் சேர்ந்தவித்தை. ஆரம்பத்தில் பிள்ளைகளை வேகமாய் எழுதச் சொல்லக்கூடாது. இது விஷயமாக, தேகத்தைச் சரியானபடி அமர்த்திக்கொள்ளுதல், உட்காரும் விதம், எழுத்துக்களைச் சேர்க்கும்விதம், முதலியவைகளைக் கவனிக்கவேண்டும்.

ஆரம்பம் :—

முதலில் கற்பலகையில் எழுதி எழுத்துக்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும். அப்பொழுது பிள்ளைகள் ஒவ்வொரு எழுத்தும் உண்டாகும் விதத்தை நேரில் பார்க்கலாம். எழுதும் விதத்தையும், இடைவெளியையும், சாய்வையும், கூட்டும் (அ) சேர்க்கும் விதத்தையும் பிள்ளைகள் கவனிக்கவேண்டும். அடிக்கடி உபயோகத்தில் வரக்கூடிய சுலபமான எழுத்துக்களை முதலில் கற்பிக்கவேண்டும். ஏறக்குறைய ஒரேமாதிரியான எழுத்துக்களைச் சேர்த்துக் கற்பிக்கவேண்டும்.

ஆரம்பத்தில் குழந்தைகளின் கையெழுத்து நன்றாய் இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி அதிகமாய்ச் சொல்லவேண்டியதில்லை. அதனால் கையெழுத்து மிக அழகாயும், சித்திர வேலைப்பாடாயும், டம்பமாயும் இருக்க

வேண்டுமென்பதல்ல; ஆனால் கூடியவரையில் லக்ஷணமாயும் தெளிவாயும் விரைவாயும் இருக்கவேண்டும்.

பார்த்து எழுதுதலும் சொல்வதை எழுதுதலும்.

பிள்ளைகள்பார்த்து எழுதுதல் மிகவும் உபயோகமுள்ள அப்பியாசமாகும். வார்த்தைகளின் எழுத்துக்கூட்டலைக் கற்றுக்கொள்ள இது உபயோகமானது. கஷ்டமான வார்த்தைகளையும், அபூர்வமான வார்த்தைகளையும், பிள்ளைகளைக் கவனிக்கச் செய்யவேண்டும். வார்த்தைகளை விட தொடர்மொழிகளையும், வாக்கியங்களையும் பிள்ளைகள் எழுதவேண்டும். எழுத்துப்பிழைகளைத் திருத்தவேண்டும். திருத்தினவற்றை சில தடவை எழுதவேண்டும். பார்த்தெழுதலின் முக்கியநோக்கம் மாணவர்கள் விரைவாக எழுதப்பழக்குவதேயாகும். பிள்ளைகள் பார்த்து எழுதும்போது தப்பு இல்லாமல் எழுத்தை நன்றாய் எழுதும்படி செய்ய வேண்டும்.

சொல்லப்பட்ட பதத்தையோ வாக்கியத்தையோ பார்க்காமல் எழுதுவதற்குச் சொல்வதை எழுதுதல் என்றுபெயர். ஆசிரியர் சொல்வதைப் பிள்ளைகள் புத்தகத்தைப் பார்க்காமல் எழுதுவதினால் அவர்களுக்குச்சரியான அக்ஷரஞானம் இருக்கிறதா என்று அறிவதற்கு ஏதுவாகும். பிள்ளைகள் முதலில் படித்தபாடங்களிலிருந்து சொல்வதை எழுதுவித்தல்வேண்டும். ஏனெனில் பிள்ளைகள் முன்னே பார்த்துள்ள சொற்களில் அமைந்துநிற்கும் அக்ஷரங்களை ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டுதான் முதலில் எழுதுவார்கள். பிறகு அவர்கள் முன்னேபார்த்து எழுதாதவையும் எழுதுவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாவார்கள். அங்ஙனம் யெழுதும்போது பெரும்பாலும் எல்லாப்பிள்ளைகளும் எந்த எந்தப்பதங்களைப் பிழையாக எழுதுகிறார்களோ அவற்றை ஆசிரியர் கரும்பலகையில் எழுதிக்காட்ட வேண்டும். எழுதவேண்டியதைத் தெளிவான உச்சரிப்புடனும், நிதானமாகவும் சொல்லவேண்டும். ஒருமுறை சொல்லி அவற்றை மாணவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு எழுதப்பழக்குதல் வேண்டும். திருப்பித் திருப்பிச்சொன்னால் இயற்கையாகவே மந்தமாக எழுதுபவர்கள் ஆசிரியர் மறுபடியும் சொல்லுவார் என்று எண்ணி சுறுசுறுப்பா யிருக்கமாட்டார்கள். சுறுசுறுப்பாயிருக்கவேண்டியவர்களுக்கு இரண்டுதடவை சொல்ல வேண்டியது அவசியம் இல்லை. இதை கவனமாக நடத்தினால் பிள்ளைகளுக்கு எழுத்துக்கூட்டலையும், கையெழுத்தையும் விருத்திசெய்ய ஏதுவாகும். இதை டைம்டேபிலில் பிரத்தியேகமாகக் குறிக்காமல் தேவையானபோது மாற்றுதலாய் இதை நடத்தலாம்.

காப்பி எழுதுதல் :—

காப்பி எழுதுதல் பார்த்து எழுதுதல்போன்றதே. இதன் முக்கியநோக்கம் எழுத்துக்களை அவற்றின் உருவங்கள் கெடாமல் அழகாக

எழுதவேண்டுமென்பதாம். காப்பிப் புஸ்தகங்களிலுள்ள எழுத்துக்கள் தங்கள் பாடசாலையில் கற்பித்தமாதிரி இருக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் எழுதும்போது, இவ்விவ்வாறு எழுதவேண்டுமென்று கற்பித்துத் திருத்த வேண்டும்.

இந்தமுறைகளையநுசரித்து, கீழ்வகுப்புகளில் தமிழ்ப் பாடத்தைப் போதித்தால் மாணுக்கர்கள் தெளிவாக எழுதப்படிக்க விரைவில் கற்றுக்கொள்வார்கள் என்பதே எமது துணிபு.

குறிப்பு :—ஆசிரியருக்கு உதிர்ந்த மலர்கள்.

ஒரு நாட்டின்பிற்கால முன்னேற்றம் மாணவர்களின் விருத்தியாம்சத்தைப் பொருத்திருக்கிறது. மாணவர்களின் அபிவிருத்தி ஆசிரியரின் முயற்சியைச் சார்ந்திருக்கிறது. எனவே நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையானவர் ஆசிரியரே.

ஆசிரியரின் தொழில் புனிதமானது. மாணவர்களுக்கும் உலகிற்கும் வழிகாட்டி ஆசிரியர்களே !

இவ்வகை மேம்பாட்டையுடையவர் தன் வேலையில் மனப்பூர்வத்துடன் தன்னால் இயன்றவரையில் சிரமம் எடுத்துக்கொள்ளாத ஆசிரியருக்கு, எவ்வித பிரசங்கமும், புத்திமொழியும், இதுபோன்ற வியாசங்களும், பாடக்குறிப்புகளும், சிறிதும் பிரயோஜனமேயில்லை ! யில்லை !!

1. குழந்தைகளை அன்புடன் பாராட்டுகிறவன், கடவுளிடத்தில் அன்புள்ளவனுவான்.
2. குழந்தைகளைக் களிக்கச்செய்கிறவன், தொழில்சாலையாகிய இவ்வுலகத்தில் கடவுளுடன் வேலைசெய்பவனுவான்.
3. குழந்தைகளுக்கு உதவிசெய்கிறவன், தேவலோகத்தை இங்கு வரவழைப்பவனுவான்.
4. தீமைகளிலிருந்தும், துன்மார்க்கங்களிலிருந்தும் குழந்தைகளைக் காப்பவன், தேசத்தின் நன்மைக்காகப் பாடுபடும் தேசாபிமானிகளில் ஒருவனுவான்.

சன்மார்க்கத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவது கல்வி விஷயத்திற்கும் பொருந்தும். உள்ளே செலுத்தப்படுவது கல்வியல்ல, வெளியே கிளம்பி வருவதே கல்வி.

தான்சொல்லாமல் பிள்ளைகளைச் சொல்லச் செய்பவர்
தான்செய்யாமல் பிள்ளைகளைச் செய்யச்செய்பவர்.

இவர்களே சிறந்த உபாத்தியாயர்கள்.

ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கோர் விஞ்ஞாபனம்

ஆசிரிய தோழர்களே !

வணக்கம் நாகரீகம் முதிர்ந்த இந்த காலத்திலே நம் மாகாணத்திலே நமது சமூகத்தின் நிலைமை இருக்கும் வேடிக்கை உங்களுக்குப் புலப்படுகிறதா? ஆம், புலப்படாமலிராது. தொழிலில் மிக்க கஷ்டமானதும், ஆனல் நம் நாட்டு கிராமவாசிகளால் மிக்க ஏளனமாக நினைக்கப்படுவதுமாகிய தொழில் நமது தொழிலே. நமக்குப் பாதுகாப்போ மிகக் குறைவு. ஆனல் நமது பொருப்போ மிகப் பெரிது. நமது வேலையோ மிகக் கடியது. நமது ஊதியமோ மிக எளிது. சில பெருத்த குடும்பிகளுக்கு அவர்களுடைய வருவாய் அரைவயிற்று உணவிற்கும் போதாது !

நாம் ஒருவிதமாகக் காலங்கழிக்க விரும்பினல் கழுதையை விட அதிகமான பொறுமையை வகிக்கவேண்டும். இன்றேல் நமது தொழிலுக்கு இறுதியைத் தேடிக் கொண்டவராவோம். ஊரில் தோட்டி முதல் தொண்டைமான் ஈருகவுள்ள சகலருக்கும் நாம் அடிமை என்பது ஒரு விதத்திலும் தவறுகாது. இத்தனை பேரும் நம்மை அதிகாரம் செய்ய அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறுர்கள். ஆனல் நாம் யாரையும் அதிகாரம் செய்ய அதிகாரமுடையவர்களல்ல.

இத்தகைய கஷ்டங்களுக்கு இடையில் சிக்கி வருந்தும் ஆசிரிய சகோதரர்களே—குறைவிலா தரித்திரத்தில் மூழ்கி வருந்தும் குசேல முனிவர்களே—ஆதரவற்று அடிமை வாழ்வில் மூழ்கிக் கிடக்கும் சோதரர்களே! அடிமை தூக்கத்திலிருந்து எழுங்கஇ !! நீங்கள் முன்னுக்கு வர முயலுங்கள் !!! உண்மையிலேயே நாட்டில் நலம் பெருகக்காரணஸ்தர்கள் நீங்கள் தான், உங்களையன்றி ஒருநாடும் முன்னேற்றமடைய முடியாது. மற்றெல்லாரையும் விட உங்களுக்கே சலுகை அதிகம் காண்பிக்கப்பட வேண்டும். விரைந்து ஒன்று சேர முயலுங்கள். சேர்ந்து உங்களுடைய குறைகளை அதிகாரவர்க்கத்தினருக்கு முறையிட முன்னேக்கி வாருங்கள். இதற்காக ஒரு பெரு முயற்சி செய்ய நான் துணிந்து முன்வந்துள்ளேன்.

"மாகாண மகா நாடு" கூட்ட வேண்டியது மிக அவசியம். அந்த சமயத்தில் தான் நம்மில் பலர் ஒன்று கூடி தங்கள் அபிப்பிராயங்களை

நேரில் கலந்தாலோசிக்கவும் வேண்டிய ஆலோசனைகளைப் பெறவும் சாத்தியமாகும். இதற்காக வேண்டிய உதவிகளை நீங்களும் புரிந்து ஆசிரிய சமூகத்திற்கு நிரந்தரமான நன்மையைத் தேட துணை செய்வீர்களாக. மேற்படி மகா நாட்டை, வடாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ளதும்—ஸ்தலவிசேஷமுடையதும், சௌகரியங்கள் நிறைந்ததுமான, " **திருவண்ணாமலையில்** " *கூட்ட முயற்சித்திருக்கிறோம். மேற்படி நகரமானது ஏறக்குறைய நமது மாகாணத்தின் நடுமத்தியிலமைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. ஆகையால் ஆசிரி*யர் ஒவ்வொரு ஆசிரியர் சங்கங்களிலிருந்தும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதியையாவது அனுப்பி மகா நாட்டைச் சிறப்பித்து நடத்தி அதனால் பெரிய பலனை அனுபவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். *அன்றியும் மகா நாட்டை நடத்துவதைப் பற்றிய யோசனைகளையும், தீர்மானங்களையும் வந்தனத்தோடு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.*

மகா நாடு நடத்தப்பட வேண்டிய தேதி—வேண்டிய தலைவர்கள், பிரதி நிதி கட்டணம்—முதலிய விபரங்கள் பின்னால் வெளியிடப்படும்.

ஒவ்வொரு ஆரம்ப ஆசிரியர் சங்கக் காரியதரிசியும் தங்கள் கூட்டத்தில் இதை தெரிவித்து சபையின் சம்மதத்தையும், ஆலோசனைகளையும் கீழ்கண்ட விலாசத்திற்கு கூடிய விரைவில் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

D. கிருஷ்ணசாமி, காரியதரிசி

பஞ்சாயத்து ஆசிரியர்கள் சங்கம்.

(திருவண்ணாமலை) சென்டர்)

நரியாப்பட்டு வாணாபுரம் போஸ்டு

(வாய) திருவண்ணாமலை

North Arcot District

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்.

சரியான கொள்கையா?

ஆரம்பக்கல்வி சம்பந்தமாக தம்முடைய எண்ணத்தை அதிகாரிகள் சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு முக்கிய அறிக்கையில் வெளியிட்டார்கள். நமது நேயர்கள் இந்த அறிக்கையைக் கவனித்தல் அவசியம்' ஆரம்பக் கல்வியின் முன்னேற்றத்தையே நாடிவரும் ஆசிரியர்களான நாம் அதிகாரிகளின் கொள்கையைத் தெரிந்து கொண்டு நம்மாலியன்ற உதவியைச் செய்ய வேண்டும். முதலிருந்து கடைசிவரை இந்த அறிக்கையில் ஒரே ஒரு பல்லவியைக் காண்கிறோம், அதுதான் யாரும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் வியர்த்தம் அல்லது வேஸ்டேஜ் என்னும் அபிப்பிராயம். நம்மாகாணத்தில் சுமார் ஏழாயிரம் பள்ளிக்கூடங்களே ஐந்து வகுப்புக்களடங்கிய முழு ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்களாம். எண்ணாயிரம் பள்ளிக்கூடங்கள் சில வகுப்புக்களேயுள்ள குறைப்பள்ளிக்கூடங்களாம். பதினெண்ணாயிரம் பள்ளிக்கூடங்கள் ஓராசிரியன் பள்ளிக்கூடங்களாம். பன்னீராயிரம் பள்ளிக்கூடங்களில் முப்பது பிள்ளைகள்கூட சேரவில்லையாம் இத்தகைய பள்ளிக்கூடங்களால் பயனுண்டாவெனக் கேட்கிறார்கள். இவைகளுக்கு அளிக்கும் பொருளுதவி வீண் செலவென்றே கருதுகிறார்கள். கைசயிலுள்ள பணத்தைப்பயனுண்டாகும் வழியில் செலவழித்தல் அவசியமென்று சொல்லுகின்றார்கள். இந்த அறிக்கையின் முக்கிய நோக்கம் வேஸ்டேஜைத் தடுப்பது. கீழ் வகுப்பில் அநேகம் பிள்ளைகள் தங்குவதற்கும் மேல் வகுப்புக்களில் பிள்ளைகள் மிகக்குறைவாயிருப்பதற்கும் ஓராசிரியன் பள்ளிக்கூடங்களும் குறைப் பள்ளிக்கூடங்களும் முக்கிய காரணமென்பது அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயமென அறியக்கூடும்.

ஆகவே இத்தகைய பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பொருளுதவி அளிக்கக்கூடாதென்றும் இவைகள் பொருட்டுச் செலவழிக்கப்படும் தொகையை முழுப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குக் கொடுத்துதவி வேஸ்டேஜைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும் சர்க்கார் அறிக்கையில் வற்புறுத்திகிறார்கள். வேஸ்டேஜைத்தடுத்தல் அவசியமென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் சர்க்காரின் கொள்கை சரியாவென்று பொது ஜனங்களும், தலைவர்களும், ஆசிரிய மானேஜர்களும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் நாற்பதினுயிரத்திற்கு மேலிருக்க முழுப் பள்ளிக்கூடங்கள் சுமார் ஏழாயிரமே. ஆகையால் மேல் வகுப்புக்களில் பிள்ளைகளின் தொகை மிகவும் குறைந்திருப்பது ஆச்சரியமல்ல. குறைப்பள்ளிக்கூடங்களும் ஓராசிரியன் பள்ளிக்கூடங்களும் வேஸ்டேஜுக்குக் காரணமென்ற கொள்கை சரியானதல்ல. புது அமுலிலும் வகுப்புக் குறைந்த பள்ளிக்கூடங்கள் ஆயிரக்கணக்காயிருக்கப் போகின்றன. இப்பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள பிள்ளைகள் தாமாகவே முழுப்பள்ளிக்கூடத்தை நாடுவார்களென நினைப்பதற்கில்லை. ஓராசியர் பள்ளிக்கூடங்களில் பல நன்ருய் உழைத்து வருவது நாமறிந்த விஷயம். வகுப்புக்கொரு ஆசிரியருள்ள முழுப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் வேஸ்டேஜ் குறைவில்லையென்று அநுபவமுள்ளவர்கள் காட்டியிருக்கிருர்கள். உண்மையில் வேஸ்டேஜைத் தடுக்க வேண்டின் முதலில் அநாவசியப் பள்ளிக்கூடங்களை ஜாப்தா செய்து அவைகளை விலக்குதல் சரியான முறையாகும். அவசியமானதும் பொருளுதவியில்லாததால் தற்காலம் வலுக்குன்றியிருக்கும் ஓராசிரியன் பள்ளிக்கூடங்களை அபிவிருத்தி செய்தல் வேஸ்டேஜைத்தடுப்பதுடன் ஆரம்பக்கல்வி பரவுவதற்கும் உதவியாயிருக்கும். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இப்போது கல்வி இலாகாத் தலைமை வகிக்கும் கனம் ஸ்டேதம் அவர்கள் சர்க்கார் உடனே கவனிக்க வேண்டிய சில விஷயங்களை ஒரு அறிக்கையில் தெரிவித்தார்கள். ஆரம்ப பள்ளிக்கூடங்களை அநாவசியமானவை, அவசியமாயினும் வலுக்குன்றியவை, சீரானவையென வகுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிருர்கள். அவசியமான வலுக்குன்றிய பள்ளிக்கூடங்களை ஒழித்துத்தான் சீரான பள்ளிக்கூடங்களுக்கு, உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று எவரும் சொல்லமாட்டார்கள்.

வேஸ்டேஜுக்குக் காரணங்கள் வேறு பல வுள. வருஷாந்திர வரவு செலவு திட்டத்திலேயே போதுமான அளவு கிராண்டுக்கு வைக்க வில்லையென்றும் ஏழுலக்ஷம் ரூபாய் குறைவாயிருக்கிறதென்றும், வருடா வருடம் ஜில்லா கௌன்ஸல்களுக்குத் தொகைக்குறைக்கப்பட்டு வந்ததென்றும் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிருர்கள். வேண்டிய பணம் செலவு செய்யாவிடில் பயனெவ்வாறு ஏற்படும்? விதை விதையாவிடில் பலனெவ்வாறு அடையக்கூடும். மேலும் ஆரம்ப பள்ளிக்கூடத்தில் இது சொத்தை இது சொள்ளையென்று விடாது பேசிவரும் பெரியோர்கள் ஆசிரியர்களின் நிலையை யறிந்திருந்தும் உதவியொன்றும் புரியவில்லை. மாகாநாடுகளிலும், சட்டசபையிலும், சம்பளம் மிகக்குறைவென்றும். சொற்ப சம்பளமும் காலத்தில் கிடைப்பதில்லையென்றும் பல தடவை கதறியிருக்கிரேம். மற்

றைய இலாகாவில் இந்நிலையிருப்பின் எவ்வித் குழப்பமேற்பட்டிருக்குமென்று நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. சர்க்கார் அறிக்கையில் உபாத்தியாயர்களை மறந்துவிடவில்லை. இரண்டு ரூபாய் வரை சம்பளத்தை உயர்த்தப் பொருதவி மானேஜர்களுக்குக் கொடுப்பதாகத்தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இத்தொகை மிகவும் குறைந்ததென்றே அதிகாரிகளும் நினைக்கிறார்கள். அநேக உபாத்தியார்கள் இருப்பதால் செலவு அதிகமாகுமென நினைவதாகத் தெரிகிறது. அநேக உபாத்தியாயர்களிருப்பதினாலேயே சர்க்கார் சிக்கனத்தைப்பாராட்டாது அவசியமானதைச் செய்ய வேண்டும். இல்லாவிடில் வேஷ்டேஜ் வேரூன்றி விடக்கூடுமென்பதை மறக்கக் கூடாது. ஆசிரியர்கள் தற்கால நிலைமையென்ன? அவர்கள் காலத்தில் சம்பளம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களா? இவை போன்ற விஷயங்களை செவ்வனே விசாரிக்கப் போவதாகவும் அறிக்கையில் சர்க்கார் தெரிவித்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

வேஸ்டேஜ் என்னும் பிணியை நீக்குதல் அவசியம். பள்ளிக்கூடங்கள் ஒழுங்கான நிலையில் பயனளிக்கக்கூடியனவாயிருக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர்கள் ஒப்புக்கொள்வதுடன் உழைக்கவும், தயாராயிருக்கிறார்கள். சரியான கட்டிடங்கள், வேண்டிய பொருளுதவி போதனா சாதனங்கள், சரியான பாட திட்டம், மேலான நோக்கம், பொதுஜன ஒத்துழைப்பு, நல்ல ஆசிரியர், போற்றும் அதிகாரிகள் முதலியன ஆரம்பக் கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்கு அவசியம். முன் மலர்களில் காட்டியபடியே உபாத்தியாயர்கள் தம்முடைய பொருப்பை வகிக்கத்தயாராயிருப்பார்களென்றே நம்புகிறோம்.

பாட திட்டம்

ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் நடந்து வரும் பாட திட்டம் சரியல்லவென்பது பலர் கொள்கை. பொது ஜனங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பாததற்கு இது ஒரு முக்கிய காரணமென்று சிலர் அழுத்தமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். பாட திட்டத்தை சீர்திருத்தும்படி சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் வங்காள கவர்ன்மெண்டார் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியார் செய்த சிபார்சுகள் பத்திரிகைகளின் வெளிவந்தன. ஆரம்பப் பாடசாலைகள் நான்கு வகுப்புக்களுடையனவயிருந்தால் தற்காலம் போதுமென்றும் படித்தல், எழுதல், எண்ணுதல் ஆகிய மூன்றுடன் சிறிது நகர பரிபாலன சாஸ்திரமும் பூகோளமும், தேகப்பயிற்சியும் பாட

திட்டத்தில் சேரவேண்டுமென்றும் வங்காளக்கமிட்டியார் கூறியிருக்கிறார்கள். நம் பாடசாலைகளில் வேண்டாத பல பாடங்களைக் கற்பித்து வருகிறார்களெனச் சொல்வோர் பலர். மற்றுஞ் சிலர் பல விஷயங்களைப்பற்றி யொன்றும் கற்பிக்கவில்லையேயென்று புகார் செய்கிறார்கள். பாட திட்டம் நிர்ணயஞ் செய்வதில் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய அம்சங்களென்பதைம்பற்றி அமெரிக்கா தேசத்திலுள்ள ஆசிரியர்கள் வெகுவாய் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். தம்மநுபவத்தைக்கொண்டும் முயற்சியைக் கொண்டும் சுபாவத்தைக்கொண்டும் குழைந்தைகள் கல்வி கற்குமாறு பாட திட்டம் அமைய வேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். பாதிரிமார்கள் நடத்திவரும் பள்ளிக்கூடங்களில் மேலே சொல்லிய கொள்கைகளைக்கூடிய வரையில் கவனித்து வருகிறார்கள். இந்தியக் குழந்தைகளுக்குப் புதிய பள்ளிக்கூடங்களென்ற புத்தகத்தில் Dr. மக்கேயென்பவர் இவைகளை விரிவாய்ச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதிய கொள்கையை அநுசரித்துவரும் பள்ளிக்கூடங்களைப்பற்றி யெழுதியிருக்கிறார்கள். இப்புத்தகத்தின் முக்ய கொள்கைகளை தமிழில் ஆசிரியர்களறியும் படித் தெரிவித்தால் அவர்களுக்கு மேலான உணர்ச்சியுண்டாகும். ஸ்தலஸ்தாபனங்களின் ஆதீனத்தலடங்கிய ஸென்த்ரல் பள்ளிக்கூடங்களிலாவது இக்கொள்கைகள் அநுசரிக்கப்பட்டால் கூடிய சீக்கிரத்தில் மாகாணமெங்கும் கிளர்ச்சியேற்படும். பாட திட்டம் சரியாயிருத்தல் அவசியம். ஆசிரியர்களைப் பொருத்தது பாட திட்டத்தின் பயன். மானேஜர்களும், அதிகாரிகளும் ஆசிரியர்களைப் பொறுக்குவதிலும் போற்றுவதிலும் சிக்கனத்தைப் பாராட்டுவதால் தகுந்த உபாத்தியாயர்கள் பள்ளிக்கூடத்திலிருப்பது அருமையாகிறது. ஆகவே வேஸ்டேஜைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுவானேன் ?

இந்தியச் செய்திப் படம்

டிசம்பர் மீ

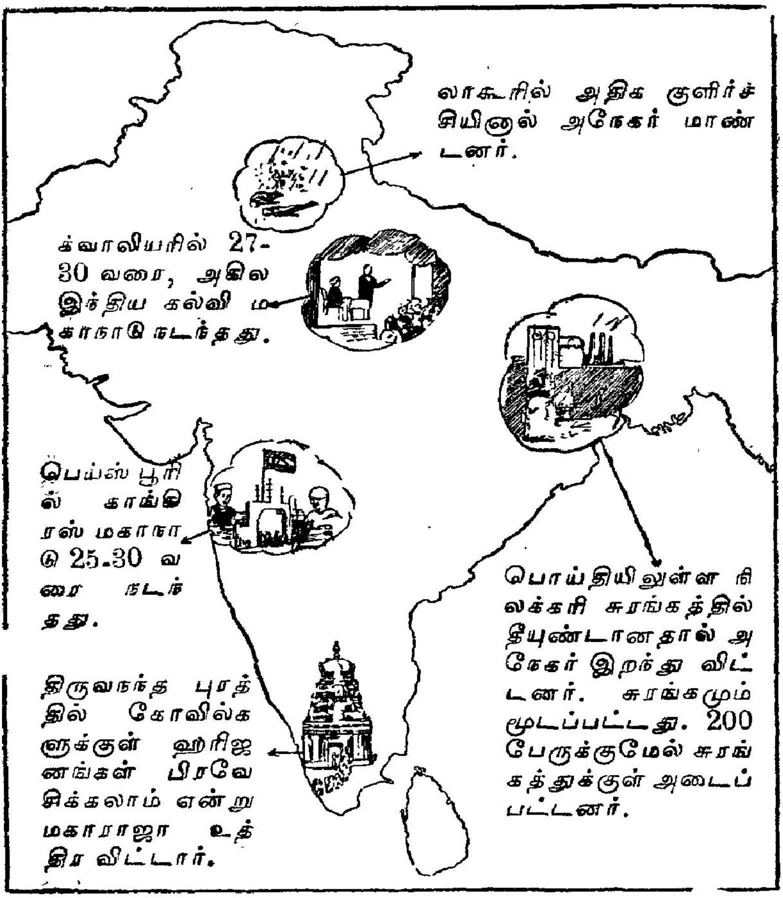

இரக்ஷணைப் படம்—8

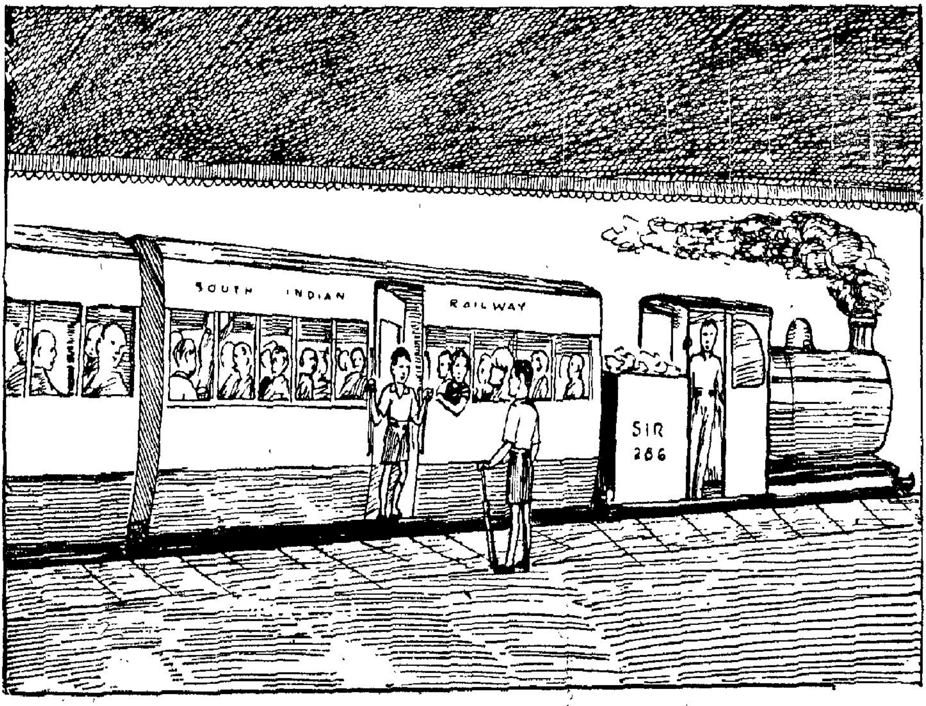

ரயில் வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது வண்டிக் கதவுகளைத் திறந்துக்கொண்டு நிற்பது ஒரு அபாயமான பழக்கம். கதவு மூடிக்கொள்ளும் பொழுது நிற்பவரைக் கீழே தள்ளிவிடும்.

இரக்ஷணைப் படம்—8

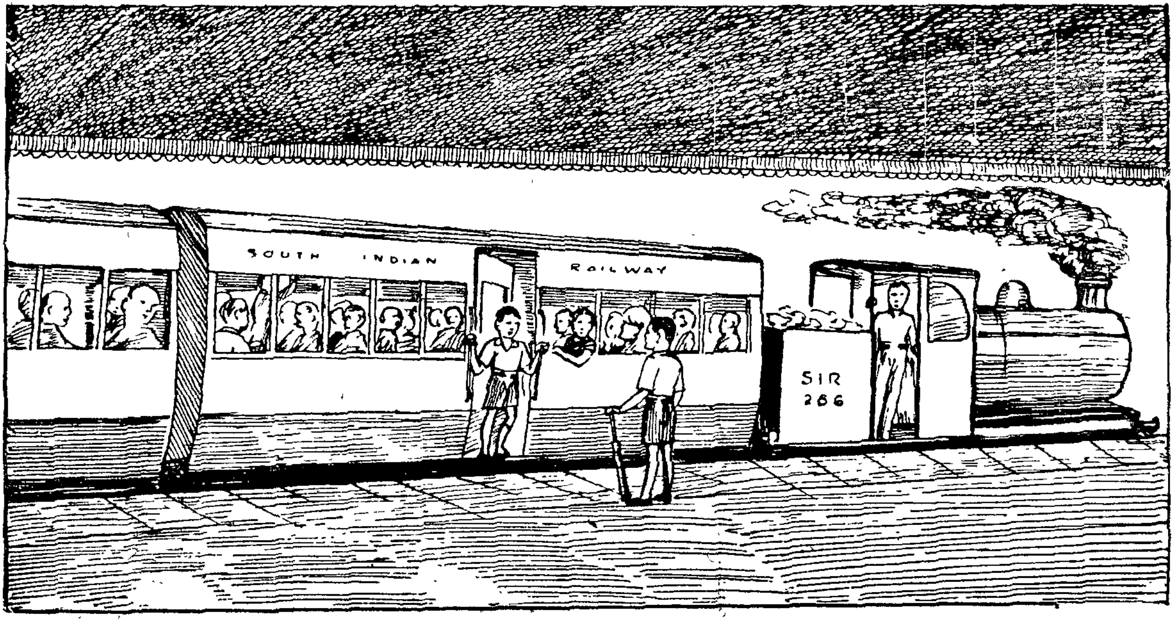

ரயில் வண்டிகளில் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது வண்டிக் கதவுகளைத் திறந்துக்கொண்டு நிற்பது ஒரு அபாயமான பழக்கம். கதவு மூடிக்கொள்ளும் பொழுது நிற்பவரைக் கீழே தள்ளிவிடும்.